

ZÁKON č. 253/2008 Sb.

ze dne 5. června 2008

o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu

ve znění zákona:

- č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech (účinnost od 1. července 2010),
- č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu (účinnost od 1. ledna 2011),
- č. 285/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku (účinnost od 1. listopadu 2009),
- č. 199/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (účinnost od 1. ledna 2011),
- č. 139/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 156/2010 Sb., a některé další zákony (účinnost od 28. května 2011),
- č. 420/2011 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (účinnost od 1. ledna 2012),
- č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření (účinnost od 1. ledna 2013),
- č. 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky (účinnost od 1. ledna 2013),
- č. 18/2012 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky (účinnost od 1. ledna 2013),
- č. 377/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů (účinnost od 1. ledna 2013),
- č. 399/2012 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o pojistném na důchodové spoření (účinnost od 1. ledna 2013),
- č. 241/2013 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech a s přijetím přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vypořádání některých derivátů (účinnost od 19. srpna 2013),
- č. 303/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva (účinnost od 1. ledna 2014),
- č. 257/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony (účinnost od 1. ledna 2015),
- č. 166/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů (účinnost od 1. října 2015),
- č. 377/2015 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ukončení důchodového spoření (účinnost od 1. ledna 2017),
- č. 188/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her (účinnost od 1. ledna 2017),
- č. 243/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona (účinnost od 29. července 2016),
- č. 368/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (účinnost od 1. ledna 2017),
- č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích (účinnost od 1. července 2017),
- č. 371/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku (účinnost od 13. ledna 2018),
- č. 94/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád (účinnost od 5. června 2018) a
- č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů (účinnost od 24. dubna 2019)

- *č. 49/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (účinnost od 1. ledna 2021)*
- *č. 527/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, zákony související s přijetím zákona o evidenci skutečných majitelů a zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů*
- *č. 34/2021 Sb., o prověřování zahraničních investic a o změně souvisejících zákonů (účinnost od 1. května 2021)*
- *č. 172/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o ochraně oznamovatelů*

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie²⁾ a upravuje

- a) některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
- b) některá práva a povinnosti fyzických a právnických osob při uplatňování opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
a to za účelem zabránění zneužívání finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti a k financování terorismu a vytvoření podmínek pro odhalování takového jednání.

§ 2

Povinné osoby

(1) Povinnou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) úvěrová instituce, kterou je
 1. banka,
 2. spořitelní a úvěrní družstvo,
- b) finanční instituce, kterou, pokud není úvěrovou institucí, je
 1. centrální depozitář, osoba vedoucí evidenci navazující na centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů vedenou centrálním depozitářem, osoba vedoucí samostatnou evidenci investičních nástrojů, osoba vedoucí evidenci navazující na samostatnou evidenci investičních nástrojů⁴⁾,
 2. organizátor trhu s investičními nástroji,
 3. osoba s povolením k poskytování investičních služeb⁵⁾,
 4. osoba oprávněná k provádění administrace investičního fondu anebo zahraničního investičního fondu, právnická osoba, která spravuje majetek způsobem srovnatelným s obhospodařováním investičního fondu a penzijní společnost,
 5. osoba oprávněná k poskytování platebních služeb nebo vydávání elektronických peněz³⁾,
 6. osoba oprávněná k poskytování leasingu, záruk, úvěrů nebo peněžitých zápůjček anebo k obchodování s nimi,
 7. osoba oprávněná ke zprostředkování spoření, leasingu, úvěrů nebo peněžitých zápůjček,
 8. pojišťovna, zajišťovna, pojišťovací zprostředkovatel a samostatný likvidátor pojistných událostí při výkonu činností souvisejících s provozováním životního pojištění⁷⁾,
 9. osoba, která vykupuje dluhy nebo pohledávky anebo s nimi obchoduje,
 10. osoba oprávněná ke směnářské činnosti podle zákona o směnářské činnosti,
 11. osoba neuvedená v bodech 1 až 10, oprávněná k provádění nebo zprostředkování poštovních služeb, jejichž účelem je dodání poukázané peněžní částky,
 12. osoba oprávněná k poradenské činnosti pro podnikatele ve věcech kapitálové struktury, průmyslové strategie nebo k poradenství a službám v oblasti fúzí a koupě obchodních závodů⁹⁾,
 13. osoba poskytující služby peněžního makléřství,
 14. osoba poskytující služby úschovy cenností nebo pronájmu bezpečnostních schránek,

- c) provozovatel hazardní hry podle zákona upravujícího hazardní hry s výjimkou provozovatele peněžité, věcné, okamžité anebo číselné loterie, hry bingo nebo tomboly,
- d) osoba, která
 1. nakupuje nebo prodává nemovité věci,
 2. je realitním zprostředkovatelem; v případě zprostředkování realitní smlouvy podle § 2 písm. d) bodu 2 zákona o realitním zprostředkování, jde-li o nájem, podnájem nebo pacht, však pouze tehdy, pokud výše měsíční platby nebo poměrná část výnosu z nemovité věci poskytnutá propachtovateli přepočtená na jeden měsíc, případně jejich součet, dosáhne alespoň 10 000 EUR,
 3. je dražebníkem podle zákona o veřejných dražbách při činnosti související s dražbou nemovité věci,
- e) osoba oprávněná provádět auditorskou činnost podle zákona o auditorech (dále jen „auditor“), osoba oprávněná poskytovat právní pomoc nebo finančně ekonomické rady ve věcech daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, jakož i ve věcech, které s nimi přímo souvisejí, podle zákona o daňovém poradenství (dále jen „daňový poradce“), jiná osoba při poskytování právní pomoci nebo finančně ekonomických rad ve věcech daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, jakož i ve věcech, které s nimi přímo souvisejí, k tomu oprávněná podle jiného právního předpisu²⁶⁾ a osoba oprávněná provozovat živnostenskou činnost účetních poradců, vedení účetnictví a vedení daňové evidence podle živnostenského zákona,
- f) soudní exekutor při provádění další činnosti exekutora podle exekučního řádu a při úschově peněz, cenných papírů nebo jiného majetku,
- g) notář při úkonech v rámci notářské úschovy⁸⁾, anebo osoba oprávněná k výkonu advokacie podle zákona o advokacii (dále jen „advokát“) nebo notář při úschově peněz, cenných papírů nebo jiného majetku svého klienta, anebo jestliže klientem požadované služby mají spočívat nebo spočívají v jednání za klienta nebo pro něj při
 1. obstarávání koupě nebo prodeje nemovité věci nebo obchodního závodu⁹⁾ anebo jeho části,
 2. správě peněz, cenných papírů, obchodních podílů nebo jiného majetku svého klienta, včetně jednání za klienta nebo pro něj v souvislosti se zřízením účtu u úvěrové instituce nebo zahraniční úvěrové instituce anebo účtu cenných papírů a správou takového účtu,
 3. zakládání, řízení nebo provozování obchodní korporace, podnikatelského seskupení nebo jiného obdobného útvaru, a to bez ohledu na to, zda se jedná o právnickou osobu či nikoliv, jakož i získávání a shromažďování peněžních prostředků nebo jiných penězi ocenitelných hodnot za účelem založení, řízení nebo ovládnutí takové korporace, seskupení nebo útvaru,
 4. zakládání nebo správy svěřenského fondu nebo jemu svou strukturou nebo funkcemi podobného zařízení řídicího se právem jiného státu (dále jen „svěřenský fond“), jakož i získávání a shromažďování peněžních prostředků nebo jiných penězi ocenitelných hodnot pro svěřenský fond nebo za účelem jeho založení nebo správy, nebo
 5. inkasu, platbách, převodech, vkladech nebo výběrech prováděných při bezhotovostním i hotovostním platebním styku, anebo jakémkoli jiném jednání, které směřuje k pohybu peněz nebo jej přímo vyvolá,
- h) osoba neuvedená v písmenu g), poskytující jiné osobě služby, které mají spočívat nebo spočívají v
 1. zakládání právnických osob nebo svěřenských fondů,
 2. jednání za právnickou osobu nebo svěřenský fond, pokud výkon této služby je pouze dočasný a souvisí se založením a správou právnické osoby nebo svěřenského fondu,
 3. poskytování sídla, adresy, popřípadě i dalších s tím souvisejících služeb pro jinou právnickou osobu,

4. jednání jako pověřený akcionář pro jinou osobu, pokud tato není společností, jejíž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu a která podléhá požadavkům na zveřejnění informací rovnocenným požadavkům práva Evropské unie, nebo
5. jednání za tuto osobu při činnostech uvedených v písmenu g),
 - i) osoba
 1. obchodující s uměleckými díly podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu, pokud jejich hodnota dosáhne alespoň 10 000 EUR, kulturními památkami nebo předměty kulturní hodnoty, nebo zprostředkávající takové obchody,
 2. oprávněná ke skladování uměleckých děl podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu, pokud jejich hodnota dosáhne alespoň 10 000 EUR, kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty, pokud k němu dochází ve svobodných pásmech,
 - j) osoba oprávněná k obchodování s použitým zbožím nebo ke zprostředkování takových obchodů nebo k přijímání věcí do zástavy,
 - k) národní správce rejstříku obchodování s povolenkami podle zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů²⁷⁾ (dále jen „národní správce“),
 - l) osoba poskytující služby spojené s virtuálním aktivem,
 - m) svěřenský správce nebo osoba v obdobném postavení u svěřenském fondu strukturou nebo funkcemi podobného zařízení, které se řídí právem jiného státu, (dále jen „svěřenský správce“).

(2) Povinnou osobou je rovněž

- a) zahraniční právnická nebo fyzická osoba uvedená v odstavci 1, která na území České republiky působí prostřednictvím své pobočky nebo provozovny, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí jiná forma usazení, než je pobočka, a to v rozsahu činnosti touto pobočkou nebo provozovnou vykonávané,
- b) na území České republiky působící zahraniční osoba, pokud jako podnikatel vykonává činnosti uvedené v odstavci 1,
- c) podnikatel, který není uveden v odstavci 1, při obchodu v hotovosti v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší,
- d) právnická osoba, která není podnikatelem, pokud je oprávněna poskytovat jako službu některou z činností uvedených v odstavci 1, nebo při obchodu v hotovosti v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší.

(3) Povinnou osobou není osoba, která činnosti podle odstavce 1 nevykonává jako předmět svého podnikání, s výjimkou

- a) osoby podle odstavce 2 písm. d),
- b) advokáta, který vykonává advokacii jako společník právnické osoby zřízené za účelem výkonu advokacie,
- c) osoby podle odstavce 1 písm. h), která tuto činnost vykonává jako činnost svěřenského fondu.

(4) Povinnou osobou není, s výjimkou plnění informační povinnosti podle § 24 odst. 1, vázaný zástupce oprávněný k činnostem podle odstavce 1 písm. b) bodů 3, 7 a 8.

§ 3

Základní pojmy

(1) Legalizací výnosů z trestné činnosti se pro účely tohoto zákona rozumí jednání sledující zakrytí nezákonného původu jakékoliv ekonomické výhody vyplývající z trestné činnosti s cílem vzbudit zdání, že jde o majetkový prospěch nabytý v souladu se zákonem; uvedené jednání spočívá zejména

- a) v přeměně nebo převodu majetku s vědomím, že pochází z trestné činnosti, za účelem jeho utajení nebo zastření jeho původu nebo za účelem napomáhání osobě, která se účastní páčání takové činnosti, aby unikla právním důsledkům svého jednání,
- b) v utajení nebo zastření skutečné povahy, zdroje, umístění, pohybu majetku nebo nakládání s ním nebo změny práv vztahujících se k majetku s vědomím, že tento majetek pochází z trestné činnosti,
- c) v nabytí, držení, použití majetku nebo nakládání s ním s vědomím, že pochází z trestné činnosti, nebo
- d) ve zločinném spolčení osob nebo jiné formě součinnosti za účelem jednání uvedeného pod písmeny a), b) nebo c).

(2) Financováním terorismu je

- a) shromažďování nebo poskytnutí peněžních prostředků nebo jiného majetku s vědomím, že bude, byť i jen zčásti, použit ke spáchání trestného činu teroru¹²⁾, teroristického útoku¹³⁾, účasti na teroristické skupině, podpory a propagace terorismu nebo trestného činu vyhrožování teroristickým činem nebo trestného činu, který má umožnit nebo napomoci spáchání takového trestného činu¹⁴⁾, nebo k podpoře osoby nebo skupiny osob připravujících se ke spáchání takového trestného činu, nebo
- b) jednání vedoucí k poskytnutí odměny nebo odškodnění pachatele trestného činu teroru, teroristického útoku, účasti na teroristické skupině, podpory a propagace terorismu nebo trestného činu vyhrožování teroristickým činem nebo trestného činu, který má umožnit nebo napomoci spáchání takového trestného činu¹⁴⁾, nebo osoby pachateli blízké ve smyslu trestního zákona¹⁵⁾, nebo sbírání prostředků na takovou odměnu nebo na odškodnění,
- c) pro účely tohoto zákona i financování šíření zbraní hromadného ničení podle odstavce 3.

(3) Financováním šíření zbraní hromadného ničení se rozumí shromažďování nebo poskytnutí peněžních prostředků nebo jiného majetku s vědomím, že bude, byť i jen zčásti, použit šířitelem zbraní hromadného ničení nebo bude použit na podporu šíření takových zbraní v rozporu s požadavky mezinárodního práva²⁹⁾.

(4) Pro účely tohoto zákona není rozhodující, zda k jednání uvedenému v odstavcích 1 až 3 nebo ke spáchání trestného činu došlo nebo má dojít zcela nebo zčásti na území České republiky nebo v cizině.

§ 4

Další pojmy

(1) Obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí každé jednání povinné osoby jednající v tomto postavení s jinou osobou, pokud takové jednání směřuje k nakládání s majetkem této jiné osoby jednající v tomto postavení nebo k poskytnutí služby této jiné osobě.

(2) Obchodním vztahem se pro účely tohoto zákona rozumí smluvní vztah mezi povinnou osobou jednající v tomto postavení a jinou osobou, jehož účelem je nakládání s majetkem této jiné osoby nebo poskytování služeb této jiné osobě, jestliže je při vzniku smluvního vztahu s přihlédnutím ke všem okolnostem zřejmé, že bude trvající nebo bude obsahovat opakující se plnění.

(3) Příkazem klienta se pro účely tohoto zákona rozumí každý jeho úkon, na jehož základě má povinná osoba nakládat s majetkem.

(4) Skutečným majitelem se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) skutečný majitel podle zákona upravujícího evidenci skutečných majitelů nebo
- b) fyzická osoba, za kterou se obchod provádí.

- (5) Politicky exponovanou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí
- a) fyzická osoba, která je nebo byla ve významné veřejné funkci s celostátním nebo regionálním významem, jako je zejména hlava státu, předseda vlády, vedoucí ústředního orgánu státní správy a jeho zástupce (náměstek, státní tajemník), člen parlamentu, člen řídicího orgánu politické strany, vedoucí představitel územní samosprávy, soudce nejvyššího soudu, ústavního soudu nebo jiného nejvyššího justičního orgánu, proti jehož rozhodnutí obecně až na výjimky nelze použít opravné prostředky, člen bankovní rady centrální banky, vysoký důstojník ozbrojených sil nebo sboru, člen nebo zástupce člena, je-li jím právnická osoba, statutárního orgánu obchodní korporace ovládané státem, velvyslanec nebo vedoucí diplomatické mise, anebo fyzická osoba, která obdobnou funkci vykonává nebo vykonávala v jiném státě, v orgánu Evropské unie anebo v mezinárodní organizaci,
 - b) fyzická osoba, která je
 1. osobou blízkou k osobě uvedené v písmenu a),
 2. společníkem nebo skutečným majitelem stejné právnické osoby, popřípadě svěrenského fondu, jako osoba uvedená v písmenu a), nebo je o ní povinné osobě známo, že je v jakémkoli jiném blízkém podnikatelském vztahu s osobou uvedenou v písmenu a), nebo
 3. skutečným majitelem právnické osoby, popřípadě svěrenského fondu, o kterých je povinné osobě známo, že byly vytvořeny ve prospěch osoby uvedené v písmenu a).

(6) Průkazem totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí doklad vydaný orgánem veřejné správy, v němž je uvedeno jméno a příjmení, datum narození a z něhož je patrná podoba, popřípadě i jiný údaj umožňující identifikovat osobu, která doklad předkládá, jako jeho oprávněného držitele.

- (7) Korespondenčním vztahem se pro účely tohoto zákona rozumí
- a) poskytování bankovních služeb jednou bankou jako korespondenční bankou jiné bance jako respondenční bance, včetně poskytování běžného nebo jiného účtu a souvisejících služeb, jako je řízení hotovosti, mezinárodní převody finančních prostředků, zúčtování šeků, průběžné korespondenční účty a devizové služby, nebo
 - b) vztahy mezi úvěrovými institucemi, mezi finančními institucemi anebo mezi úvěrovými a finančními institucemi navzájem, včetně vztahů vytvořených za účelem transakcí s cennými papíry a převodů finančních prostředků, v nichž jsou korespondenční institucí respondenční instituci poskytovány obdobné služby jako v písmenu a).

(8) Osobou poskytující služby spojené s virtuálním aktivem se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která jako předmět své podnikatelské činnosti kupuje, prodává, uchovává, pro jiného spravuje, převádí nebo zprostředkovává nákup nebo prodej virtuálního aktiva, poskytuje finanční služby týkající se nabídky nebo prodeje virtuálního aktiva, případně poskytuje jiné obdobné služby spojené s virtuálním aktivem.

(9) Virtuálním aktivem se pro účely tohoto zákona rozumí elektronicky uchovatelná nebo převoditelná jednotka, která je

- a) způsobilá plnit platební, směnnou nebo investiční funkci, bez ohledu na to, zda má nebo nemá emitenta, pokud se nejedná o
 1. cenný papír, investiční nástroj, nebo peněžní prostředek podle zákona o platebním styku,
 2. jednotku podle § 3 odst. 3 písm. c) bodů 4 až 7 zákona o platebním styku, nebo
 3. jednotku, kterou je prováděna platba podle § 3 odst. 3 písm. e) zákona o platebním styku, nebo

- b) jednotkou podle písmene a) bodu 2 a kterou lze v konečném důsledku zaplatit pouze za úzce vymezený okruh zboží nebo služeb, který zahrnuje elektronicky uchovatelnou nebo převoditelnou jednotku podle písmene a).

(10) Skupinou se pro účely tohoto zákona rozumí skupina podle zákona o finančních konglomerátech.

(11) Blízkým podnikatelským vztahem se pro účely tohoto zákona rozumí taková materiální provázanost v rámci podnikatelské činnosti, kdy prospěch nebo újmu jedné osoby by mohla druhá osoba důvodně počítovat jako prospěch či újmu vlastní.

(12) Třetí zemí se pro účely tohoto zákona rozumí stát, který není členským státem Evropské unie nebo státem tvořícím Evropský hospodářský prostor.

(13) Příslušnou profesní komorou se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) Česká advokátní komora, je-li povinnou osobou advokát,
- b) Notářská komora České republiky, je-li povinnou osobou notář,
- c) Komora auditorů České republiky, je-li povinnou osobou auditor,
- d) Exekutorská komora České republiky, je-li povinnou osobou soudní exekutor,
- e) Komora daňových poradců České republiky, je-li povinnou osobou daňový poradce.

§ 5

Identifikační údaje

(1) Pro účely tohoto zákona se identifikačními údaji rozumí

- a) u fyzické osoby všechna jména a příjmení, rodné číslo, a nebylo-li přiděleno, datum narození a pohlaví, dále místo narození, trvalý nebo jiný pobyt a státní občanství; jde-li o podnikající fyzickou osobu, též její obchodní firma, odlišující dodatek nebo další označení, sídlo a identifikační číslo osoby,
- b) u právnické osoby
 1. základní identifikační údaje právnické osoby, kterými jsou obchodní firma nebo název včetně odlišujícího dodatku nebo dalšího označení, sídlo a identifikační číslo právnické osoby nebo obdobné číslo přidělované v zahraničí,
 2. údaje ke zjištění a ověření totožnosti fyzické osoby, která je členem jejího statutárního orgánu, a
 3. základní identifikační údaje právnické osoby, která je členem jejího statutárního orgánu, a údaje ke zjištění a ověření totožnosti fyzické osoby, která je členem statutárního orgánu této právnické osoby nebo kterou tato právnická osoba zmocnila, aby ji ve statutárním orgánu zastupovala,
- c) u svěřenského fondu jeho označení a identifikační údaje jeho svěřenského správce v rozsahu podle písmen a) a b).

(2) Odůvodňuje-li to hodnocení rizik podle § 21a, mohou být kromě informací v odstavci 1 získávány další údaje k identifikaci, jakými jsou zejména číslo telefonu, adresa pro doručování elektronické pošty, údaje o zaměstnání nebo zaměstnavateli.

§ 6

Podezřelý obchod

(1) Podezřelým obchodem se pro účely tohoto zákona rozumí obchod uskutečněný za okolností vyvolávajících podezření ze snahy o legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo podezření, že v obchodu užitá prostředky jsou určeny k financování terorismu, nebo že obchod

jinak souvisí nebo je spojen s financováním terorismu, anebo jiná skutečnost, která by mohla takovému podezření nasvědčovat, zejména pokud

- a) klient provádí výběry nebo převody na jiné účty bezprostředně po hotovostních vkladech,
- b) během jednoho dne nebo ve dnech bezprostředně následujících uskuteční klient nápadně více peněžních operací, než je pro jeho činnost obvyklé,
- c) počet účtů zřizovaných klientem je ve zjevném nepoměru k předmětu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům,
- d) klient provádí převody majetku, které zjevně nemají ekonomický důvod, anebo provádí složité nebo neobvykle objemné obchody,
- e) prostředky, s nimiž klient nakládá, zjevně neodpovídají povaze nebo rozsahu jeho podnikatelské činnosti nebo jeho majetkovým poměrům,
- f) účet je využíván v rozporu s účelem, pro který byl zřízen,
- g) klient vykonává činnosti, které mohou napomáhat zastření jeho totožnosti nebo zastření totožnosti skutečného majitele,
- h) klientem nebo skutečným majitelem je osoba ze státu, který nedostatečně nebo vůbec neuplatňuje opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
- i) povinná osoba má pochybnosti o pravdivosti získaných identifikačních údajů o klientovi, nebo
- j) klient odmítá podrobit se kontrole nebo odmítá uvést identifikační údaje osoby, za kterou jedná.

(2) Podezřelým je obchod vždy, pokud

- a) klientem, osobou ve vlastnické nebo řídicí struktuře klienta, skutečným majitelem klienta, osobou jednající za klienta nebo osobou, která se jinak podílí na obchodu a je povinné osobě známa, je osoba, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí¹⁷⁾, nebo
- b) předmětem obchodu je nebo má být zboží nebo služby, vůči nimž Česká republika uplatňuje sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí¹⁷⁾.

ČÁST DRUHÁ

ZÁKLADNÍ POVINNOSTI POVINNÝCH OSOB

HLAVA I

IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA

§ 7

Povinnost identifikace

(1) Povinná osoba provede identifikaci klienta nejpozději tehdy, kdy je zřejmé, že hodnota obchodu překročí částku 1 000 EUR, pokud tento zákon dále nestanoví jinak.

(2) Bez ohledu na limit stanovený v odstavci 1 identifikuje povinná osoba klienta rovněž vždy, pokud jde o

- a) podezřelý obchod,
- b) vznik obchodního vztahu,
- c) nákup nebo přijetí kulturních památek, předmětů kulturní hodnoty, použitého zboží nebo zboží bez dokladu o jeho nabytí ke zprostředkování jejich prodeje anebo přijímání věcí do zástavy, nebo
- d) výplatu zůstatku zrušeného vkladu z vkladní knížky na doručitele.

(3) Povinná osoba identifikuje osobu, která není pojistníkem a má právo na plnění ze životního pojištění, nejpozději v době vyplacení pojistného plnění.

(4) Povinná osoba pro jednotlivé typy jí poskytovaných obchodů, na které se nevztahuje odstavec 2, stanoví na základě hodnocení rizik podle § 21a hodnotu obchodu, při jejímž dosažení vždy provede identifikaci klienta. Tato hodnota nemůže být vyšší než částka uvedená v odstavci 1.

§ 8

Provádění identifikace

- (1) První identifikaci klienta, který je
- a) fyzickou osobou, provede povinná osoba za fyzické přítomnosti identifikovaného,
 - b) právnickou osobou nebo svěřenským fondem, provede povinná osoba za fyzické přítomnosti fyzické osoby jednající za klienta.
- (2) Při identifikaci klienta, který je
- a) fyzickou osobou, povinná osoba identifikační údaje zaznamená a ověří z průkazu totožnosti, jsou-li v něm uvedeny, a dále zaznamená druh a číslo průkazu totožnosti, stát, popřípadě orgán, který jej vydal, a dobu jeho platnosti; současně ověří shodu podoby s vyobrazením v průkazu totožnosti,
 - b) právnickou osobou, povinná osoba identifikační údaje zaznamená a ověří z dokladu o existenci právnické osoby získaného z důvěryhodného zdroje a v rozsahu podle písmene a)
 - a) provede identifikaci fyzické osoby, která za právnickou osobu jedná v daném obchodu nebo při vzniku obchodního vztahu,
 - c) svěřenským fondem, povinná osoba identifikační údaje zaznamená a ověří z dokladu o existenci svěřenského fondu získaného z důvěryhodného zdroje a v rozsahu podle písmene a) provede identifikaci fyzické osoby, která jedná za svěřenský fond v daném obchodu nebo při vzniku obchodního vztahu.
- (3) Pokud při první identifikaci klienta jedná za klienta, který je fyzickou osobou, zákonný zástupce nebo opatrovník, provede povinná osoba identifikaci zákonného zástupce nebo opatrovníka podle odstavců 1 a 2. Osoba jednající za klienta je povinná doložit identifikační údaje klienta s tím, že fyzická přítomnost zastoupeného se nevyžaduje.
- (4) Jedná-li za klienta, který již byl identifikován, jiná osoba, provede povinná osoba její identifikaci podle odstavců 1 a 2.
- (5) Při dalších obchodech s klientem, který již byl identifikován, nebo jedná-li za klienta jiná osoba, pokud již byli identifikováni klient i tato jednající fyzická osoba, ověří povinná osoba vhodným způsobem totožnost klienta nebo této jednající fyzické osoby. Ověření lze provést i bez fyzické přítomnosti těchto osob a lze k němu využít rovněž elektronickou identifikaci, při které se nepoužije kvalifikovaný systém elektronické identifikace podle zákona o elektronické identifikaci.
- (6) Jedná-li za klienta jiná osoba, je tato osoba povinná doložit oprávnění k tomuto jednání, ledaže je oprávnění k jednání zjistitelné z veřejného rejstříku. Povinná osoba ověří, zda a v jakém rozsahu je tato osoba oprávněna za klienta jednat.
- (7) Doložení oprávnění k jednání za klienta se nevyžaduje, jestliže osoba, která jinak nebyla oprávněna k nakládání s peněžními prostředky na účtu, ukládá na účet hotovost a současně doručuje povinné osobě již vyplněné a oprávněnou osobou podepsané doklady nebo pouze doručuje doklady, na základě kterých má být uskutečněna dispozice s peněžními prostředky na účtu.
- (8) V rámci identifikace klienta povinná osoba zjistí a zaznamená, zda
- a) klient, fyzická osoba jednající za klienta v daném obchodu nebo obchodním vztahu a jeho skutečný majitel, pokud je povinné osobě znám, není politicky exponovanou osobou nebo

- osobou, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí, a
- b) jiná osoba ve vlastnické nebo řídicí struktuře klienta, pokud je povinné osobě známa, není osobou, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí.

(9) V době trvání obchodního vztahu nebo při dalších obchodech povinná osoba kontroluje platnost a úplnost informací získaných v rámci identifikace a kontroly klienta, důvodnost zjednodušené kontroly klienta nebo výjimky z kontroly klienta a zaznamenává jejich změny. Při stanovení četnosti a rozsahu této kontroly povinná osoba vychází z rizikového profilu klienta.

(10) Jestliže povinná osoba má podezření, že klient nejedná svým jménem nebo že zastírá, že jedná za třetí osobu, vyzve klienta, aby doložil oprávnění podle odstavce 6. Každý je povinen této výzvě vyhovět, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak; advokát nebo notář může tuto povinnost vůči povinné osobě splnit též předáním kopií příslušných částí dokladů, z nichž identifikační údaje zjistil.

(11) Klient poskytne povinné osobě informace, které jsou k provedení identifikace nezbytné, včetně předložení příslušných dokladů. Pokud je klientem svěřenský fond, informuje osoba jednající za klienta o této skutečnosti povinnou osobu. Povinná osoba může pro účely tohoto zákona pořizovat kopie nebo výpisy z předložených dokladů a zpracovávat takto získané informace k naplnění účelu tohoto zákona, a to bez souhlasu klienta.

§ 8a

Využití prostředku pro elektronickou identifikaci v rámci identifikace klienta

(1) Povinná osoba může postup podle § 8 odst. 1 a § 8 odst. 2 písm. a) nahradit provedením identifikace fyzické osoby, která je klientem, nebo fyzické osoby jednající za klienta prostřednictvím prostředku pro elektronickou identifikaci, který splňuje

- a) technické specifikace, normy a postupy pro vysokou úroveň záruky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím minimální technické specifikace, normy a postupy pro úroveň záruky prostředků pro elektronickou identifikaci⁴⁰⁾ a který je vydáván a používán v rámci kvalifikovaného systému podle zákona o elektronické identifikaci, nebo
- b) podmínky, za kterých lze použít prostředek pro elektronickou identifikaci pro účely prokázání totožnosti, které vyžaduje právní předpis nebo výkon působnosti, mimo rámec kvalifikovaného systému podle zákona upravujícího činnost bank.

(2) Povinná osoba, která provede identifikaci postupem podle odstavce 1 písm. b), musí mít po dobu 10 let od uskutečnění obchodu mimo obchodní vztah nebo od ukončení obchodního vztahu s klientem k dispozici údaj o tom, kdo provedl identifikaci podle § 38ac odst. 1 písm. b) bodu 1 nebo 2 nebo § 38ac odst. 2 zákona upravujícího činnost bank.

§ 9

Kontrola klienta

- (1) Kontrolu klienta provádí povinná osoba
- a) před uskutečněním obchodu mimo obchodní vztah při naplnění podmínek podle § 7 odst. 1
1. nejpozději v době, kdy je zřejmé, že dosáhne hodnoty 15 000 EUR nebo vyšší,
 2. s politicky exponovanou osobou,

3. s osobou usazenou ve třetí zemi, kterou na základě přímo použitelného předpisu Evropské unie³⁹⁾ nebo z jiného důvodu je třeba považovat za vysoce rizikovou (dále jen „vysoce riziková třetí země“),
 4. s osobou identifikovanou postupem podle § 11 odst. 7,
 5. při obchodu v hodnotě alespoň 2 000 EUR, v případě povinné osoby podle § 2 odst. 1 písm. c), nebo
 6. při převodu peněžních prostředků v hodnotě 1 000 EUR nebo vyšší,
- b) v situacích, na které se vztahuje povinnost identifikace podle § 7 odst. 2 písm. a) a b), a to nejpozději před uskutečněním transakce,
 - c) v době trvání obchodního vztahu, nebo
 - d) uvedená v § 2 odst. 2 písm. c) a d) při obchodu v hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší.

(2) Kontrola klienta zahrnuje

- a) získání a vyhodnocení informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu a informací o povaze podnikání klienta,
- b) zjištění totožnosti skutečného majitele a přijetí opatření k ověření jeho totožnosti z důvěryhodných zdrojů s tím, že v případě, že klient podléhá povinnosti zápisu do evidence skutečných majitelů nebo obdobného registru, povinná osoba ověří skutečného majitele vždy alespoň z této evidence nebo obdobného registru a jednoho dalšího zdroje, a zjištění, zda skutečný majitel není politicky exponovanou osobou nebo osobou, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí,
- c) v případě, že je klientem právnická osoba nebo svěrenský fond, zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta, a zjištění, zda osoba v této struktuře není osobou, vůči níž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí,
- d) průběžné sledování obchodního vztahu včetně přezkoumávání obchodů prováděných v průběhu daného vztahu za účelem zjištění, zda obchody jsou v souladu s tím, co je povinné osobě známo o klientovi a jeho podnikatelském a rizikovém profilu,
- e) přezkoumávání zdrojů peněžních prostředků nebo jiného majetku, kterého se obchod nebo obchodní vztah týká, a
- f) v rámci obchodního vztahu s politicky exponovanou osobou též přiměřená opatření ke zjištění původu jejího majetku.

(3) Povinná osoba provádí kontrolu klienta podle odstavce 2 v rozsahu potřebném k posouzení možného rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v závislosti na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo obchodu. Osobám oprávněným k provádění kontroly plnění povinností podle § 35 odůvodní povinná osoba přiměřenost rozsahu kontroly klienta a doloží způsob jejího provádění nebo ověření splnění podmínek pro zjednodušenou identifikaci a kontrolu klienta podle § 13 nebo pro výjimku z identifikace a kontroly klienta podle § 13a, a to s ohledem na výše uvedená rizika.

(4) Při posuzování možného rizika podle odstavce 3 povinná osoba zohlední rizikové faktory uvedené v hodnocení rizik podle § 21a.

(5) Povinná osoba pro jednotlivé typy jí poskytovaných obchodů stanoví na základě hodnocení rizik podle § 21a hodnotu obchodu, při jejímž dosažení vždy provede kontrolu klienta. Tato hodnota nemůže být vyšší než částka uvedená v odstavci 1.

(6) Při provádění kontroly klienta povinná osoba zjišťuje a zaznamenává u

- a) skutečného majitele údaje k ověření jeho totožnosti a postup při jeho zjišťování,
- b) obmyšleného svěrenského fondu, který je určen na základě určitých vlastností nebo příslušnosti k určité kategorii, informace dostatečné ke ztotožnění konkrétního obmyšleného v okamžiku výplaty výnosů nebo v okamžiku, kdy obmyšlený uplatní svá nabytá práva,

- c) oprávněného ze životního pojištění, který je
1. určen jako konkrétní osoba nebo svěřenský fond, jeho jméno a příjmení nebo název,
 2. určen na základě jeho vztahu k pojištěnému anebo jinak, informace dostatečné ke ztotožnění konkrétního oprávněného v okamžiku výplaty plnění,
 3. politicky exponovanou osobou, všechny významné okolnosti a průběh obchodního vztahu,
 4. právnickou osobou nebo svěřenským fondem a kterému byla postoupena smlouva o životním pojištění nebo který byl určen jako nový oprávněný, rovněž totožnost jeho skutečného majitele k okamžiku postoupení smlouvy o životním pojištění nebo k okamžiku určení nového oprávněného a postup při jeho zjišťování,
 5. právnickou osobou nebo svěřenským fondem a u kterého je zjištěno zvýšené riziko legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, rovněž totožnost skutečného majitele k okamžiku výplaty plnění a postup při jeho zjišťování.

(7) Klient poskytne povinné osobě informace, které jsou k provedení kontroly nezbytné, včetně předložení příslušných dokladů.

(8) Povinná osoba může pro účely tohoto zákona pořizovat kopie nebo výpisy z předložených dokladů a zpracovávat takto získané informace k naplnění účelu tohoto zákona.

§ 9a

Zesílená identifikace a kontrola klienta

(1) Povinná osoba provádí zesílenou identifikaci a kontrolu klienta v případě, že na základě hodnocení rizik podle § 21a představuje klient, obchod nebo obchodní vztah zvýšené riziko legalizace výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

- (2) Povinná osoba uplatní opatření zesílené identifikace a kontroly klienta vždy
- a) při vzniku a v průběhu obchodního vztahu s osobou usazenou ve vysoce rizikové třetí zemi,
 - b) před uskutečněním obchodu souvisejícího s vysoce rizikovou třetí zemí,
 - c) před uskutečněním obchodu nebo při uzavírání obchodního vztahu s politicky exponovanou osobou.

(3) Při zesílené identifikaci a kontrole klienta povinná osoba v rozsahu potřebném k účinnému řízení zjištěného rizika nad rámec opatření uplatňovaných při identifikaci a kontrole klienta

- a) získá další dokumenty nebo informace o
 1. skutečném majiteli,
 2. zamýšlené povaze obchodního vztahu a
 3. zdroji peněžních prostředků a jiného majetku klienta a skutečného majitele,
- b) ověřuje získané dokumenty nebo informace z více důvěryhodných zdrojů,
- c) pravidelně a zesíleně sleduje obchodní vztah a obchody v rámci obchodního vztahu,
- d) získá souhlas člena svého statutárního orgánu nebo osoby jím pověřené k řízení v oblasti opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu k uzavření obchodního vztahu nebo k jeho pokračování,
- e) požaduje provedení první platby v rámci obchodního vztahu nebo obchodu mimo obchodní vztah z účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce nebo u zahraniční úvěrové instituce, která podléhá povinnostem identifikace a kontroly klienta, které jsou alespoň rovnocenné požadavkům práva Evropské unie, nebo
- f) provádí jiná opatření s ohledem na povahu povinné osoby, její činnosti a vlastní hodnocení rizik.

(4) V případě podle odstavce 2 písm. a) nebo b) provede povinná osoba alespoň opatření podle odstavce 3 písm. a) až d) a f). V případě podle odstavce 2 písm. c) provede povinná osoba alespoň opatření podle odstavce 3 písm. a) bodu 3 a odstavce 3 písm. c) a d).

§ 10

Zprostředkovaná identifikace

(1) Na žádost klienta nebo povinné osoby může identifikaci klienta podle § 8 odst. 1 provést notář nebo kontaktní místo veřejné správy.

(2) Notář nebo kontaktní místo veřejné správy sepíše o identifikaci listinu, která je veřejnou listinou, v níž uvede

- a) kdo, pro kterou povinnou osobu a pro jaký účel identifikaci provedl,
- b) identifikační údaje klienta,
- c) osvědčení prohlášení identifikované fyzické osoby, osoby jednající jménem identifikované právnické osoby nebo zástupce identifikované osoby o účelu provedené identifikace a o potvrzení správnosti identifikace, popřípadě o výhradách k provedené identifikaci,
- d) místo a datum sepsání listiny, popřípadě místo a datum, kde a kdy k identifikaci došlo, jsou-li odlišná od místa nebo data sepsání,
- e) podpis toho, kdo provedl identifikaci, otisk jeho úředního razítka a pořadové číslo evidence listin o identifikaci.

(3) Přílohou listiny o identifikaci jsou kopie těch částí dokladů, použitých k identifikaci, z nichž lze zjistit identifikační údaje a dále druh a číslo průkazu totožnosti, stát, popřípadě orgán, který jej vydal, a dobu jeho platnosti, a kopie žádosti, byla-li podána písemně. Je-li tímto způsobem prováděna identifikace zmocněnce, je přílohou i originál plné moci nebo její ověřená kopie. Uvedené přílohy se pevně spojí do svazku k listině o identifikaci a klient zajistí její doručení povinné osobě. Na žádost klienta zajistí notář nebo kontaktní místo veřejné správy doručení veřejné listiny včetně přílohy povinné osobě do její datové schránky.

(4) Kopie dokladů musí být pořízeny takovým způsobem, aby příslušné údaje byly čitelné a byla zajištěna možnost jejich uchování po dobu stanovenou v § 16, a musí obsahovat i kopii vyobrazení identifikované fyzické osoby v průkazu totožnosti v takové kvalitě, aby umožňovala ověření shody podoby.

(5) Notář a kontaktní místo veřejné správy vede samostatnou evidenci listin o identifikaci, která obsahuje

- a) pořadové číslo a datum sepsání,
- b) údaje o identifikované osobě
 1. jméno, příjmení, trvalý nebo jiný pobyt, rodné číslo nebo datum narození identifikované fyzické osoby nebo fyzické osoby jednající za identifikovanou právnickou osobu,
 2. v případě identifikace právnické osoby její obchodní firmu nebo název včetně odlišujícího dodatku nebo dalšího označení, identifikační číslo osoby a sídlo,
- c) účel identifikace.

(6) Evidence listin o identifikaci se vede po dobu kalendářního roku. Po jejím uzavření je uložena po dobu 10 let.

Převzetí identifikace a využití dalších způsobů dálkové identifikace v rámci identifikace klienta

(1) Povinná osoba nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly provedeny v souvislosti se vznikem obchodního vztahu

- a) úvěrovou nebo finanční institucí, s výjimkou osoby oprávněné ke směnářenské činnosti podle zákona o směnářské činnosti, držitele poštovní licence podle zákona upravujícího poštovní služby, platební instituce, jejíž činnost spočívá převážně v poskytování platebních služeb, při nichž dochází k převodům peněžních prostředků, kdy plátce ani příjemce nevyužívají účet u poskytovatele platebních služeb plátce, a poskytovatele platebních služeb malého rozsahu podle zákona upravujícího platební styk, nebo
- b) zahraniční úvěrovou nebo finanční institucí, s výjimkou zahraniční osoby oprávněné ke směnářenské činnosti, zahraniční platební instituce, jejíž činnost spočívá převážně v poukazování peněz, nebo zahraničního poskytovatele platebních služeb s obdobným postavením, jako má poskytovatel platebních služeb malého rozsahu podle zákona upravujícího platební styk, jestliže působí na území státu, který jí ukládá srovnatelným způsobem povinnost identifikace, kontroly klienta a uchování záznamů, podléhá v tomto státu zákonné povinné profesní registraci a je nad ní vykonáván dohled, zahrnující kontrolu plnění těchto povinností, včetně možnosti kontroly jednotlivých obchodů a kontroly na místě.

(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. e) a g) nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly provedeny osobou stejného typu působící na území státu, který jí ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie a v němž je vůči ní uplatňován dozor na úrovni odpovídající právu Evropské unie.

(3) Povinná osoba, která postupuje podle odstavce 1 nebo 2, musí získat informace o identifikaci klienta, účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu, vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti jeho skutečného majitele nejpozději před vznikem obchodního vztahu nebo před uskutečněním obchodu mimo obchodní vztah. Dále musí povinná osoba zajistit, aby jí úvěrová nebo finanční instituce nebo osoba, která identifikaci nebo zjištění příslušných údajů provedla, na vyžádání poskytla související dokumenty a kopie příslušných dokladů, a to bez zbytečného odkladu.

(4) Za provedení úkonů podle odstavců 1 a 2 odpovídá povinná osoba, jako by je provedla sama. Povinná osoba nepřevzme informace o identifikaci klienta, informace o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu nebo zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti jeho skutečného majitele podle odstavců 1 a 2, vzniká-li pochybnost o správnosti nebo úplnosti těchto informací, a není-li předem zajištěno naplnění podmínky podle odstavce 3.

(5) Povinná osoba nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly před uskutečněním obchodu nebo před vznikem obchodního vztahu provedeny osobou, která za povinnou osobu jedná a je vázána jejími vnitřními předpisy, a jestliže povinná osoba nese odpovědnost za škodu způsobenou činností této osoby. Tyto

informace včetně kopií příslušných dokladů, pokud byly pořizovány, se ukládají u povinné osoby. Povinná osoba za provedení těchto úkonů odpovídá, jako by je provedla sama.

(6) Úvěrová nebo finanční instituce při poskytování investičních služeb nemusí provést identifikaci klienta, zjištění informací o účelu a zamýšlené povaze obchodu nebo obchodního vztahu podle § 9 odst. 2 písm. a) a zjištění vlastnické a řídicí struktury klienta a totožnosti jeho skutečného majitele podle § 9 odst. 2 písm. b), pokud tyto úkony byly provedeny investičním zprostředkovatelem v souladu s tímto zákonem a jejími vnitřními předpisy. Povinná osoba za provedení těchto úkonů odpovídá, jako by je provedla sama.

(7) Povinná osoba, s výjimkou povinné osoby podle § 2 odst. 1 písm. c), může postup podle § 8 odst. 1 až 4 nahradit provedením identifikace fyzické osoby, která je klientem, nebo fyzické osoby jednající za klienta, tak, že

- a) klient, který je
 1. fyzickou osobou, zašle povinné osobě kopie příslušných částí průkazu totožnosti a nejméně jednoho dalšího podpůrného dokladu, z nichž lze zjistit údaje podle § 8 odst. 2 písm. a), pořízené podle § 10 odst. 4,
 2. právnickou osobou, zašle povinné osobě doklad o své existenci a své identifikační údaje nebo si povinná osoba existenci a identifikační údaje klienta zjistí z veřejného rejstříku nebo evidence svěřenských fondů, nebo
 3. svěřenským fondem, zašle povinné osobě doklad o své existenci a své identifikační údaje,
- b) v případě, že za klienta jedná jiná osoba, klient zašle kopie dokladů podle písmene a) bodu 1 fyzické osoby oprávněné jednat za něj v tomto obchodu nebo obchodním vztahu a oprávnění této fyzické osoby k jednání za klienta,
- c) povinná osoba zaznamená a ověří údaje a oprávnění zaslané podle písmen a) a b) a nemá pochybnost o skutečné totožnosti klienta nebo osoby, která za klienta jedná,
- d) povinná osoba uzavře s klientem o tomto obchodu nebo obchodním vztahu smlouvu, jejíž obsah bude zaznamenán v textové podobě,
- e) klient hodnověrným způsobem prokáže existenci platebního účtu vedeného na jeho jméno u úvěrové instituce nebo u zahraniční úvěrové instituce působící na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor,
- f) první platba z této smlouvy bude provedena klientem prostřednictvím účtu podle písmene e) a
- g) umožňuje-li to daný platební systém, bude tuto platbu doprovázet informace o účelu identifikace a označení povinné osoby, spolu se jménem a příjmením fyzické osoby, která dala platební příkaz k provedení platby podle písmene f); je-li klientem fyzická osoba, za kterou nejedná jiná osoba, a odůvodňuje-li to hodnocení rizik podle § 21a, není třeba zasílat kopii podpůrného dokladu podle písmene a) bodu 1, doprovází-li platbu tato informace.

(8) Povinná osoba může postup podle § 8 odst. 1 a § 8 odst. 2 písm. a) nahradit provedením identifikace fyzické osoby, která je klientem, nebo fyzické osoby jednající za klienta, tak, že

- a) tato fyzická osoba povinné osobě sdělí své identifikační údaje a požadované další údaje k identifikaci podle § 5 odst. 2 povinnou osobou stanoveným způsobem, přičemž je opatří svým kvalifikovaným elektronickým podpisem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího elektronickou identifikaci a služby vytvářející důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu⁴¹⁾,
- b) povinná osoba ověří u kvalifikovaného poskytovatele služeb vytvářejících důvěru, zda se údaje získané tímto poskytovatelem od této fyzické osoby při vydávání kvalifikovaného certifikátu použitého při vytváření podpisu podle písmene a) shodují s údaji sdělenými touto fyzickou osobou podle písmene a); povinná osoba může ověřit údaje sdělené podle písmene a) rovněž z dokumentu vydaného orgánem veřejné správy opatřeného kvalifikovanou elektronickou pečetí tohoto orgánu podle přímo použitelného předpisu

Evropské unie upravujícího elektronickou identifikaci a služby vytvářející důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu, který přiřazuje ke kvalifikovanému certifikátu použitému při vytváření podpisu podle písmene a) identifikační údaje osoby, jíž byl tento certifikát vydán, a

c) povinná osoba nemá pochybnost o totožnosti této fyzické osoby.

(9) V případech uvedených v odstavcích 1, 2 a 5 až 8 povinná osoba ověří, zda jsou splněny uvedené podmínky a zda podle informací, které má povinná osoba k dispozici, nepředstavuje některý z klientů, některý z produktů nebo některý konkrétní obchod zvýšené riziko zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu. V případě pochybnosti nelze takový postup uplatnit. Při posuzování rizika povinná osoba zohlední rizikové faktory uvedené v hodnocení rizik podle § 21a.

(10) Povinné osoby si při postupu podle odstavců 1 a 2 za účelem plnění povinností podle § 9 mohou vzájemně vyměňovat příslušné informace související s obchody, jež se jejich prostřednictvím uskutečňují. Výměna informací a spoléhání se na jinou osobu při činnostech podle odstavců 1, 2 a 5 až 8 není možné u osob působících ve vysoce rizikových třetích zemích, s výjimkou poboček a dceřiných obchodních korporací osob usazených v některém z členských států Evropské unie nebo ve státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, naplňujících v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie.

§ 12

(1) Byla-li provedena identifikace a další úkony podle § 10 nebo podle § 11 odst. 5 až 8, identifikační údaje a další informace a doklady tam uvedené musí být uloženy u povinné osoby před uskutečněním obchodu.

(2) Převzetí identifikace podle § 11 odst. 1, 2 a 6 je možné jen od toho, kdo provedl identifikaci klienta nebo fyzické osoby jednající za klienta podle § 8 nebo 8a.

(3) Získá-li poskytovatel služby informování o platebním účtu nebo služby nepřímého dání platebního příkazu (dále jen „služba třetích stran“) prostřednictvím vyhrazeného rozhraní podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 a upravují se společné a bezpečné otevřené standardy komunikace, informaci o existenci platebního účtu vedeného na jméno klienta u úvěrové instituce nebo u zahraniční úvěrové instituce působící na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, není třeba v rámci postupu podle § 11 odst. 7 splnit podmínku podle § 11 odst. 7 písm. f). Je-li zároveň klientem fyzická osoba, za kterou nejedná jiná osoba, a odůvodňuje-li to hodnocení rizik poskytovatele služby třetích stran, není třeba v rámci podmínky podle § 11 odst. 7 písm. a) bodu 1 zasílat kopii podpůrného dokladu.

(4) Službu třetích stran lze poskytovatelem této služby v rámci postupu podle § 11 odst. 7 poskytnout i přes to, že tento poskytovatel u klienta doposud neprovedl první identifikaci, a to výlučně za účelem provedení první identifikace jeho klienta.

(5) Pro účely odstavců 3 a 4 se službou třetích stran rozumí rovněž obdobné služby podle práva jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor.

(6) Povinná osoba může při identifikaci podle § 11 odst. 7 prováděné za účelem poskytnutí spotřebitelského úvěru nahradit postup podle § 11 odst. 7 písm. f) a g) provedením první platby ze smlouvy o spotřebitelském úvěru na účet klienta podle § 11 odst. 7 písm. e), kterou bude, umožňuje-li to daný platební systém, doprovázet informace o účelu identifikace a označení povinné osoby. Doprovází-li platbu tato informace a odůvodňuje-li to hodnocení rizik

poskytovatele spotřebitelského úvěru, není třeba v rámci podmínky podle § 11 odst. 7 písm. a) bodu 1 zasílat kopii podpůrného dokladu.

(7) Povinná osoba, která postupovala podle odstavce 3 nebo 6, musí před tím, než s klientem identifikovaným tímto způsobem uskuteční jiný obchod nebo naváže jiný obchodní vztah než služby podle odstavce 3 nebo 6, provést identifikaci způsobem stanoveným tímto zákonem pro provádění první identifikace.

(8) Omezení podle odstavce 7 se neuplatní, je-li klientovi v rámci postupu podle odstavce 3 prokazatelně zobrazena informace o účelu identifikace a označení poskytovatele služby třetích stran. Naplnění této podmínky musí být poskytovatel služby třetích stran schopen prokázat po dobu podle § 16 odst. 1.

§ 13

Zjednodušená identifikace a kontrola klienta

(1) Povinná osoba může provádět zjednodušenou identifikaci a kontrolu klienta ve vztahu ke kategoriím klientů, obchodních vztahů, produktů nebo obchodů s potenciálně nižším rizikem zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, pokud

- a) je jejich nižší rizikovost řádně odůvodněna v hodnocení rizik podle § 21a,
- b) nejsou označeny jako rizikové v hodnocení rizik na úrovni České republiky a
- c) nejsou naplněny podmínky pro provedení zesílené identifikace a kontroly klienta.

(2) V případě použití zjednodušené identifikace a kontroly klienta povinná osoba alespoň

- a) ověří a zaznamená splnění podmínek podle odstavce 1,
- b) vhodným způsobem zjistí a zaznamená
 1. identifikační údaje klienta a osoby jednající za klienta, včetně postupu podle § 8 odst. 8,
 2. údaje k ověření totožnosti skutečného majitele klienta, včetně postupu při jeho zjišťování a postupu podle § 9 odst. 2 písm. b),
- c) provádí další úkony v rámci identifikace a kontroly klienta v rozsahu potřebném k účinnému řízení rizik.

(3) Zjednodušená identifikace a kontrola klienta se nepoužije v případě pochybností o splnění podmínek pro jejich provedení.

§ 13a

Výjimky z povinnosti identifikace a kontroly klienta

(1) Povinnost identifikovat a kontrolovat klienta není třeba plnit u

- a) elektronických peněz uchovávaných na médiu, které nelze dobíjet, pokud nejvyšší uchovávaná částka nepřekročí 150 EUR,
- b) elektronických peněz uchovávaných na médiu, které lze dobíjet, pokud může být použito pouze k provedení vnitrostátní platební transakce a celkový měsíční limit pro odchozí platby a současně i nejvyšší uchovávaná částka nepřesahuje 150 EUR, nebo
- c) platebních služeb poskytovaných prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě jinak než s využitím elektronických peněz, pokud hodnota jednotlivé transakce nepřesáhne 250 EUR a současně celkový limit plateb realizovaných z jednoho telefonního čísla pro kalendářní rok nepřesahuje 2 500 EUR.

(2) Platební prostředky uvedené v odstavci 1 lze používat výhradně k nákupu zboží nebo služeb a nesmí být pořizovány nebo dobíjeny prostřednictvím anonymních elektronických peněz.

(3) Výjimka podle odstavce 1 se nepoužije, když je na žádost držitele platebního prostředku zpětně vyměněna částka vyšší než 50 EUR nebo v případě, kdy držitel dává platební příkaz prostřednictvím internetu nebo prostřednictvím zařízení, které lze použít k dálkové komunikaci k provedení platby v hodnotě vyšší než 50 EUR.

(4) Povinná osoba sleduje transakce týkající se platebního prostředku uvedeného v odstavci 1 tak, aby bylo možné zjistit podezřelý obchod podle § 6.

(5) Platební příkaz, který byl dán platebním prostředkem podle odstavce 1 vydaným ve třetí zemi, může úvěrová nebo finanční instituce předat a odpovídající platební transakci zpracovat pouze tehdy, splňuje-li platební prostředek požadavky rovnocenné požadavkům podle odstavců 1 až 4.

§ 14

Výjimka z povinnosti uvádět informace doprovázející převody peněžních prostředků

Povinnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰⁾ se nevztahují na převody peněžních prostředků nebo peněžní služby, jimiž se provádí platba za dodávku zboží nebo poskytování služeb, pokud

- a) se převod uskuteční v České republice,
- b) poskytovatel platebních služeb příjemce je prostřednictvím příjemce platby vždy schopen pomocí jedinečného identifikátoru transakce vysledovat převod peněžních prostředků od fyzické nebo právnické osoby, která má s příjemcem dohodu o dodávce zboží nebo poskytnutí služeb, a
- c) převáděná hodnota nepřekročí 1 000 EUR.

§ 15

Neuskutečnění obchodu

(1) Povinná osoba odmítne uskutečnění obchodu nebo navázání obchodního vztahu anebo, není-li to zvláštním právním předpisem vyloučeno, ukončí obchodní vztah v případě, že je dána povinnost identifikace nebo kontroly klienta a

- a) klient
 1. se odmítne podrobit identifikaci,
 2. odmítne doložit oprávnění podle § 8 odst. 6 nebo § 11 odst. 7, nebo
 3. neposkytne potřebnou součinnost při kontrole,
- b) z jiného důvodu nelze provést identifikaci anebo kontrolu klienta, nebo
- c) má-li osoba provádějící identifikaci nebo kontrolu pochybnosti o pravdivosti informací poskytnutých klientem nebo o pravosti předložených dokladů.

(2) Povinná osoba neuskuteční obchod s politicky exponovanou osobou, a to ani v rámci obchodního vztahu, pokud jí není znám původ peněžních prostředků nebo jiného majetku užitého v obchodu.

§ 15a

Postup při zjištění nesrovnalosti

(1) Má-li povinná osoba důvodně za to, že při provádění identifikace nebo kontroly klienta zjistila nesrovnalost podle zákona upravujícího evidenci skutečných majitelů (dále jen „nesrovnalost“), upozorní na to klienta. V rámci upozornění povinná osoba uvede, v čem nesrovnalost spatřuje. Pokud je to vzhledem k okolnostem účelné, povinná osoba umožní klientovi se k této nesrovnalosti vyjádřit.

(2) Neodstraní-li nebo nevyvrátí-li klient nesrovnalost bez zbytečného odkladu od upozornění podle odstavce 1, oznámí povinná osoba nesrovnalost soudu, který je příslušný k řízení o nesrovnalosti podle zákona upravujícího evidenci skutečných majitelů.

(3) Oznámení nesrovnalosti soudu musí být doloženo skutečnostmi nebo písemnostmi, které nesrovnalost osvědčují, a vyjádřením klienta, pokud jej učinil.

(4) Finanční analytický úřad (dále jen „Úřad“) může udělit povinné osobě pokyn, aby postup podle odstavců 1 až 3 neuplatňovala, pokud by mohl zmařit nebo ohrozit šetření podezřelého obchodu nebo probíhající trestní řízení.

HLAVA II UCHOVÁVÁNÍ INFORMACÍ

§ 16

Uchovávání údajů povinnou osobou

(1) Povinná osoba uchovává po dobu 10 let od uskutečnění obchodu mimo obchodní vztah nebo od ukončení obchodního vztahu s klientem

- a) identifikační a další údaje získané v rámci identifikace klienta nebo na základě přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰⁾,
- b) kopie dokladů předložených k identifikaci, byly-li pořizovány,
- c) údaj o tom, kdo a kdy provedl první identifikaci klienta,
- d) informace a kopie dokumentů získané v rámci kontroly klienta,
- e) záznamy o veškerých krocích uskutečněných v rámci identifikace a kontroly klienta, včetně informací o případných obtížích souvisejících s těmito kroky,
- f) záznamy o postupu při posouzení a stanovení rizikového profilu klienta, včetně volby odpovídajících opatření užitých vůči klientovi a při posouzení skutečností souvisejících s podáním oznámení o podezřelém obchodu,
- g) dokumenty odůvodňující výjimku z identifikace a kontroly klienta podle § 13a a
- h) v případě zastupování originál nebo ověřenou kopii plné moci nebo číslo jednacích rozhodnutí soudu o jmenování opatrovníka.

(2) Údaje a doklady o obchodech spojených s povinností identifikace uchovává povinná osoba 10 let po uskutečnění obchodu mimo obchodní vztah nebo ukončení obchodního vztahu.

(3) Povinná osoba uchovává údaje podle odstavců 1 a 2 způsobem a v rozsahu, který zajistí průkaznost jednotlivých obchodů a postupů s nimi spojených.

(4) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. i) a j) uchovává údaje a doklady po dobu 10 let po ukončení obchodu nebo obchodního vztahu, byla-li hodnota obchodu 10 000 EUR nebo vyšší; v ostatních případech 5 let po ukončení obchodu.

(5) Lhůta podle odstavců 1 až 3 začíná běžet prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byl uskutečněn poslední úkon obchodu známý

povinné osobě. Po uplynutí této lhůty zajistí příslušný správce výmaz uchovávaných údajů a zničení dokladů.

§ 17

Spolupráce při uchovávání údajů

Jestliže se na konkrétním obchodu s tímž klientem podílí více povinných osob, mohou být údaje podle § 16 uchovávány pouze u některé z nich za předpokladu, že ostatní zúčastněné povinné osoby mají zajištěno poskytování potřebných informací včetně kopií příslušných dokladů bez zbytečného odkladu.

§ 17a

Ochrana osobních údajů při činnosti povinné osoby

(1) Povinná osoba zpracovává osobní údaje v rozsahu nezbytném pro plnění povinností podle tohoto zákona.

(2) Kromě informace podle § 24 odst. 2 neposkytne povinná osoba subjektu údajů informace o zpracování osobních údajů za účelem plnění povinností podle tohoto zákona.

HLAVA III POSTUP PŘI PODEZŘELÉM OBCHODU

§ 18

Oznámení podezřelého obchodu

(1) Zjistí-li povinná osoba v souvislosti se svou činností podezřelý obchod, oznámí to Úřadu bez zbytečného odkladu. Vyžadují-li to okolnosti případu, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení, oznámí povinná osoba podezřelý obchod neprodleně po jeho zjištění.

(2) V oznámení podezřelého obchodu uvede povinná osoba identifikační údaje toho, koho se oznámení týká, identifikační údaje všech dalších účastníků obchodu, které má v době podání oznámení k dispozici, informace o podstatných okolnostech obchodu a jakékoli další informace, které by mohly s podezřelým obchodem souviset a jsou významné pro jeho posouzení z hlediska opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

(3) V oznámení se neuvádí údaje o zaměstnanci povinné osoby nebo osobě činné pro povinnou osobu jinak než v základním pracovněprávním vztahu, která podezřelý obchod zjistila.

(4) Oznámení podezřelého obchodu přijímá Úřad. Adresu a podmínky pro doručování a další možnosti spojení pro podávání oznámení podezřelého obchodu zveřejní Úřad způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Jestliže se oznámení podle odstavce 2 týká rovněž majetku, na který se vztahuje mezinárodní sankce vyhlášená za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv nebo boje proti terorismu, povinná osoba na to v oznámení upozorní. V oznámení uvede dále i stručný popis tohoto majetku, údaje o jeho umístění a jeho vlastníkově, pokud je povinné osobě znám, a informaci, zda hrozí bezprostřední nebezpečí poškození, znehodnocení nebo užití tohoto majetku v rozporu se zákonem.

(6) Povinná osoba současně sdělí Úřadu jméno, příjmení a pracovní zařazení kontaktní osoby (§ 22) nebo osoby, která za povinnou osobu zpracovávala oznámení podezřelého

obchodu, a možnosti telefonického, popřípadě elektronického spojení s touto osobou, pokud tyto informace nemá Úřad k dispozici.

(7) Zjistí-li v souvislosti se svou činností podezřelý obchod více povinných osob společně, na základě sdílení informací podle § 39 odst. 2, je splněna povinnost oznámit podezřelý obchod podle odstavců 2 až 4 všemi povinnými osobami, pokud oznámení podá alespoň jedna z nich, a v oznámení uvede, za které další povinné osoby oznámení podává.

(8) Oznámení podezřelého obchodu není porušením smluvní povinnosti mlčenlivosti povinné osoby, jejích zaměstnanců nebo fyzických osob, které jsou pro povinnou osobu činné jinak než v základním pracovněprávním vztahu. Tyto osoby nesmějí být z důvodu oznámení podezřelého obchodu vystaveny jednání, které mohou důvodně považovat za zásah do svých práv či oprávněných zájmů (dále jen „odvetné opatření“).

§ 19

Oznámení podezřelého obchodu se podává písemně doporučeným dopisem nebo ústně do protokolu v místě určeném po předchozí domluvě. Za písemné oznámení se považuje též oznámení podané elektronicky technickými prostředky zajišťujícími zvláštní ochranu přenášených údajů.

§ 20

Odklad splnění příkazu klienta

(1) Pokud hrozí nebezpečí, že bezodkladným splněním příkazu klienta by mohlo být zmařeno nebo podstatně ztíženo zajištění výnosu z trestné činnosti nebo prostředků určených k financování terorismu, povinná osoba může splnit příkaz klienta týkající se podezřelého obchodu nejdříve po uplynutí 24 hodin od přijetí oznámení podezřelého obchodu Úřadem. Majetek, jehož se příkaz klienta týká, vhodným způsobem zajistí proti manipulaci, která by byla v rozporu s účelem tohoto zákona. Na odklad splnění příkazu klienta upozorní povinná osoba Úřad v oznámení o podezřelém obchodě.

(2) Podle odstavce 1 se nepostupuje v případě, kdy odložení splnění příkazu klienta není možné, nebo kdy je povinné osobě známo, že by takové odložení mohlo zmařit nebo jinak ohrozit šetření podezřelého obchodu; o splnění příkazu klienta povinná osoba ihned informuje Úřad.

(3) Jestliže hrozí nebezpečí podle odstavce 1 a šetření podezřelého obchodu si pro složitost vyžaduje delší dobu, Úřad rozhodne

- a) o prodloužení doby, na kterou se odkládá splnění příkazu klienta, nejdéle však o další 2 pracovní dny, nebo
- b) o odložení splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku, který má být předmětem podezřelého obchodu, u povinné osoby, u níž se tento majetek nachází, až na dobu 3 pracovních dnů.

(4) Rozhodnutí o odkladu splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku podle odstavce 3 nabývá právní moci jeho vyhlášením. Vyhlášení může být provedeno ústně, telefonicky, telefaxem nebo elektronicky; vždy se však následně doručuje stejnopis písemného vyhotovení. Proti rozhodnutí o odkladu splnění příkazu klienta nebo o zajištění majetku není přípustné odvolání. Při rozhodování o tomto opatření je účastníkem řízení pouze povinná osoba, která podala oznámení podezřelého obchodu, nebo u níž se nachází majetek, který má být předmětem podezřelého obchodu.

(5) Povinná osoba obratem sdělí Úřadu vykonání rozhodnutí podle odstavce 3 písm. b) a potvrdí čas, od něhož se počítá běh lhůty podle odstavce 3 písm. b). Úřadu dále průběžně podává informace o všech podstatných skutečnostech týkajících se majetku uvedeného v rozhodnutí.

(6) Jestliže Úřad do konce lhůty stanovené v odstavci 3 povinné osobě nesdělí, že podal trestní oznámení, povinná osoba příkaz klienta provede.

(7) Podá-li Úřad ve lhůtě stanovené v odstavci 1 nebo 3 oznámení orgánu činnému v trestním řízení podle § 32 odst. 1, odklad splnění příkazu klienta nebo zajištění majetku podle odstavce 1 nebo 3 se prodlužuje o 3 pracovní dny ode dne podání trestního oznámení, pokud orgán činný v trestním řízení do konce této lhůty nerozhodne o odnětí nebo zajištění předmětu podezřelého obchodu. O podání trestního oznámení informuje Úřad povinnou osobu před uplynutím lhůty podle odstavce 1 nebo 3.

HLAVA IV DALŠÍ POVINNOSTI POVINNÝCH OSOB

§ 21

System vnitřních zásad

(1) Povinná osoba zavede a uplatňuje odpovídající strategie a postupy vnitřní kontroly a komunikace ke zmírnění a účinnému řízení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu identifikovaných v hodnocení rizik podle § 21a a k naplnění dalších povinností stanovených tímto zákonem.

(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d), h) a l) vypracuje ve lhůtě do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou, na základě hodnocení rizik podle § 21a a v rozsahu, ve kterém provádí činnosti podléhající působnosti tohoto zákona, písemně systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření k naplnění povinností stanovených tímto zákonem (dále jen „systém vnitřních zásad“). Součástí písemného systému vnitřních zásad je i písemné hodnocení rizik podle § 21a odst. 2. Systém vnitřních zásad včetně hodnocení rizik schvaluje statutární orgán povinné osoby. Povinná osoba systém vnitřních zásad průběžně aktualizuje.

(3) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) až d), h) a l) nemusí vypracovat systém vnitřních zásad písemně, jestliže v oblastech činnosti podléhajících působnosti tohoto zákona nezaměstnává další osoby ani pro ni nejsou další osoby činné jinak než v základním pracovněprávním vztahu.

(4) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) až d), h) a l), která smluvně vykonává činnost podléhající působnosti tohoto zákona pouze pro jednu jinou povinnou osobu, nemusí vypracovat vlastní systém vnitřních zásad, pokud se řídí systémem vnitřních zásad této jiné povinné osoby, v němž je její činnost dostatečně popsána.

(5) Systém vnitřních zásad podle odstavce 2 zahrnuje

- a) podrobný demonstrativní výčet znaků podezřelých obchodů, které se mohou vyskytovat při činnosti konkrétní povinné osoby,
- b) způsob identifikace klienta, zahrnující opatření k rozpoznání politicky exponovaných osob a subjektů, vůči nimž Česká republika uplatňuje mezinárodní sankce podle zákona o provádění mezinárodních sankcí,
- c) postupy pro provádění kontroly klienta a stanovování rozsahu kontroly klienta odpovídající riziku legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v závislosti na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo obchodu,

- d) přiměřené a vhodné metody a postupy pro posuzování rizik, řízení rizik, vnitřní kontrolu a zajišťování kontroly nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem,
- e) postup pro zpřístupnění údajů uchovávaných podle části druhé hlavy II příslušným orgánům,
- f) postup povinné osoby od zjištění podezřelého obchodu do okamžiku doručení oznámení Úřadu tak, aby byla dodržena lhůta stanovená v § 18 odst. 1, jakož i pravidla pro zpracování podezřelého obchodu a určení osob, které podezřelý obchod vyhodnocují,
- g) pravidla a postupy, kterými se při nabízení služeb nebo produktů povinné osoby řídí třetí osoby jednající za tuto osobu,
- h) opatření, která vyloučí zmaření nebo podstatné ztížení zajištění výnosu z trestné činnosti bezodkladným splněním příkazu klienta,
- i) technická a personální opatření, která zajistí provedení odkladu splnění příkazu klienta podle § 20, a ve stanovené lhůtě splnění povinností podle § 24,
- j) v případech uvedených v § 24a odst. 2 popis doplňkových opatření k účinnému zvládnutí rizika legalizace výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

(6) Strategie a postupy vnitřní kontroly ke zmírňování a účinnému řízení rizik podle odstavce 1 zahrnují také

- a) kontrolu dodržování právních předpisů povinnou osobou, prověřování zaměstnanců a osob činných pro povinnou osobu jinak než v základním pracovněprávním vztahu a prověřování účinnosti těchto strategií, postupů a komunikací; je-li to opodstatněno rozsahem a povahou činnosti povinné osoby, zřídí za účelem tohoto prověřování nezávislý útvar přímo podřízený statutárnímu orgánu povinné osoby, a
- b) vnitřní oznamovací systém podle zákona o ochraně oznamovatelů, který umožňuje anonymně podat oznámení zaměstnanci a fyzické osobě, která je pro povinnou osobu činná jinak než v základním pracovněprávním vztahu; vnitřní oznamovací systém nemůže být veden třetí osobou; vnitřní oznamovací systém může povinná osoba sdílet pouze s vázaným zástupcem podle § 2 odst. 4; odpovědnost povinných subjektů, které vnitřní oznamovací systém sdílejí, za plnění povinností povinného subjektu podle zákona o ochraně oznamovatelů není dotčena.

(7) Povinné osoby, které jsou součástí skupiny, uplatňují skupinové strategie a postupy vnitřní kontroly ke zmírňování a účinnému řízení rizik podle odstavce 1, a to v rozsahu, který je v souladu s právním řádem České republiky. Tyto strategie a postupy povinné osoby rovněž uplatňují ve svých pobočkách a provozovnách a zajistí jejich uplatňování v dceřiných obchodních korporacích působících na území jiného členského státu Evropské unie, státu tvořícího Evropský hospodářský prostor nebo třetí země, a to v rozsahu, který právo daného státu umožňuje.

(8) Úvěrová instituce, platební instituce, instituce elektronických peněz, finanční instituce uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) bodě 11 a povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. c) doručí Úřadu systém vnitřních zásad do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou; oznámení o změnách v systému vnitřních zásad včetně jeho nového znění doručí Úřadu do 30 dnů ode dne jejich přijetí. Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) bodech 1 až 4, s výjimkou investičního zprostředkovatele, má tyto povinnosti vůči České národní bance.

(9) Zahraniční úvěrová nebo finanční instituce, která na území České republiky působí prostřednictvím své pobočky nebo provozovny, nemusí pro jejich činnost vypracovat zvláštní systém vnitřních zásad, pokud je jejich činnost upravena obdobným vnitřním předpisem této zahraniční úvěrové nebo finanční instituce a tento vnitřní předpis splňuje požadavky alespoň rovnocenné požadavkům tohoto zákona. Uvedený vnitřní předpis musí být k dispozici v českém jazyce.

(10) Zjistí-li Úřad nebo Česká národní banka nedostatky v systému vnitřních zásad, který jim byl zaslán podle odstavce 8, stanoví termín k jejich odstranění. Povinná osoba ve stanoveném termínu podá písemnou informaci o způsobu odstranění zjištěných nedostatků.

(11) Je-li to účelné pro účinné naplňování požadavků tohoto zákona, může Česká národní banka v mezích stanovených odstavcem 5 písm. c) a d) vyhláškou stanovit požadavky na zavedení a uplatňování systému vnitřních zásad a hodnocení rizik podle § 21a některými povinnými osobami, vůči nimž Česká národní banka vykonává dohled²¹⁾.

(12) Příslušná profesní komora vypracuje písemně metodickou informaci k zavedení a uplatňování strategií a postupů podle odstavce 1 při činnosti jejích členů. Součástí metodické informace je i písemné hodnocení rizik podle § 21a odst. 4. Tuto metodickou informaci a její změny doručí příslušná profesní komora Úřadu do 30 dnů ode dne jejich vypracování. Zjistí-li Úřad nedostatky v doručené metodické informaci nebo jejích změnách, stanoví termín k jejich odstranění. Příslušná profesní komora ve stanoveném termínu podá písemnou informaci o způsobu odstranění zjištěných nedostatků. Konečné znění metodické informace příslušná profesní komora zpřístupní svým členům.

§ 21a

Hodnocení rizik

(1) Povinná osoba identifikuje a posoudí rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, která mohou nastat v rámci její činnosti podléhající působnosti tohoto zákona. Při posuzování rizik zohlední povinná osoba i rovněž výsledky hodnocení rizik na úrovni České republiky, výsledky nadnárodního hodnocení rizik, faktory možného zvýšeného rizika, uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu, další dostupné informace, které souvisí s těmito riziky ve vztahu k činnosti povinné osoby, a případně hodnocení rizik provedené příslušnou profesní komorou podle odstavce 4.

(2) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d), h) a l), pokud se na ni nevztahuje výjimka podle § 21 odst. 3 nebo 4, vypracuje nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou, písemné hodnocení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu pro typy poskytovaných obchodů a obchodních vztahů, a to v rozsahu, ve kterém provádí činnosti podléhající působnosti tohoto zákona. Zohlední v něm rizikové faktory, zejména typ klienta, účel, pravidelnost a délku trvání obchodního vztahu nebo obchodu mimo obchodní vztah, typ produktu, hodnotu a způsob uskutečnění obchodu a rizikovost zemí nebo zeměpisných oblastí, k nimž se obchody vztahují.

(3) Povinná osoba hodnocení rizik podle odstavce 2 pravidelně aktualizuje, a to zejména před zahájením poskytování nových produktů a před zahájením využívání nových technologií, které mohou mít vliv na řízení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

(4) Příslušná profesní komora písemně identifikuje a posoudí rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, která mohou nastat v rámci činnosti jejích členů, a toto písemné hodnocení rizik zpřístupní svým členům. Při posuzování rizik zohlední výsledky hodnocení rizik na úrovni České republiky, výsledky nadnárodního hodnocení rizik, faktory možného zvýšeného rizika podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu a další dostupné informace, které souvisí s těmito riziky ve vztahu k činnosti jejích členů.

§ 22

Kontaktní osoba

(1) Povinná osoba určí konkrétního zaměstnance nebo člena statutárního orgánu k plnění oznamovací povinnosti podle § 18 a k zajišťování průběžného styku s Úřadem. O určení této osoby a o případných následných změnách informuje úvěrová nebo finanční instituce a povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. c), d), h) a l) Úřad do 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou, nebo do 30 dnů ode dne, kdy změny nastaly, s uvedením jména, příjmení, pracovního zařazení a údajů pro spojení včetně telefonického a elektronického.

(2) Člen statutárního orgánu úvěrové nebo finanční instituce nesmí být kontaktní osobou, ledaže by to bylo opodstatněno rozsahem a povahou činnosti povinné osoby.

(3) Kontaktní osobou úvěrové nebo finanční instituce nesmí být zaměstnanec, který je odpovědný za uzavírání nebo vypořádávání jejích obchodů, anebo je osobou podílející se na výkonu vnitřního auditu, ledaže by to bylo opodstatněno rozsahem a povahou činnosti povinné osoby.

(4) Nezajišťuje-li činnosti kontaktní osoby člen statutárního orgánu, povinná osoba zajistí kontaktní osobě možnost přímé komunikace s členem statutárního a dozorčího orgánu povinné osoby.

§ 22a

Pověřená osoba

(1) Povinná osoba písemně pověří člena svého statutárního orgánu zajištěním plnění povinností vyplývajících z tohoto zákona.

(2) K pověření podle odstavce 1 dojde do 60 dnů ode dne, kdy se tato osoba stala povinnou osobou, nebo ode dne, kdy zaniklo členství osoby pověřené podle odstavce 1 ve statutárním orgánu.

(3) Pokud má povinná osoba pouze jednoho člena statutárního orgánu, platí, že byl pověřen podle odstavce 1.

§ 23

Školení zaměstnanců

(1) Povinná osoba zajistí nejméně jedenkrát v průběhu 12 kalendářních měsíců proškolení zaměstnanců, kteří se mohou při výkonu své pracovní činnosti setkat s podezřelými obchody, a proškolení všech zaměstnanců před zařazením na takováto pracovní místa.

(2) Školení podle odstavce 1 povinná osoba zajistí také pro osoby, které se na předmětu činnosti povinné osoby podílejí jinak než v základním pracovněprávním vztahu, pokud se tyto osoby mohou při výkonu své činnosti setkat s podezřelými obchody.

(3) Obsahem školení je zejména typologie a znaky podezřelých obchodů, požadavky stanovené povinnou osobou pro provádění identifikace a kontroly klienta a postupy pro zjišťování rizikových faktorů klienta a postupy při zjištění podezřelého obchodu. Povinná osoba obsah školení průběžně doplňuje a aktualizuje.

(4) Povinná osoba vede evidenci o účasti a obsahu školení, a to nejméně po dobu 5 let od jejich konání.

§ 24

Informační povinnost

(1) Povinná osoba na pokyn Úřadu v jím stanovené lhůtě sdělí údaje o obchodních vztazích a o obchodech souvisejících s povinností identifikace nebo ohledně nichž Úřad provádí šetření, předloží doklady o těchto obchodech nebo k nim umožní přístup pověřeným zaměstnancům Úřadu při prověřování oznámení a výkonu správního dozoru a poskytne informace o osobách, které se jakýmkoliv způsobem účastnily takových obchodů.

(2) Povinná osoba poskytne klientovi před navázáním obchodního vztahu nebo provedením obchodu mimo obchodní vztah informace o zpracování osobních údajů požadované podle právních předpisů upravujících ochranu a zpracování osobních údajů³¹⁾, včetně obecného upozornění na povinnost zpracovávat osobní údaje pro účely předcházení legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

(3) Povinná osoba na pokyn Úřadu v jím stanovené lhůtě sdělí informaci, zda udržuje nebo v předchozích 10 letech udržovala obchodní vztah s konkrétní osobou, vůči níž měla povinnost identifikace, a o povaze tohoto vztahu. K tomuto účelu zavede povinná osoba účinný systém odpovídající rozsahu a povaze její podnikatelské činnosti.

§ 24a

(1) Povinná osoba ve svých pobočkách, provozovnách a dceřiných obchodních korporacích působících ve třetí zemi uplatňuje opatření pro kontrolu klienta a uchování záznamů, která jsou alespoň rovnocenná požadavkům práva Evropské unie¹. Za tím účelem jim předává relevantní informace o uplatňovaných metodách a postupech, a to v rozsahu, který právo daného státu umožňuje.

(2) Povinná osoba, která má pobočku, provozovnu nebo dceřinou obchodní korporaci ve třetí zemi, jejíž právní předpisy nedovolují uplatňování rovnocenných opatření podle odstavce 1, o tom informuje Úřad a přijme odpovídající doplňková opatření k účinnému zvládnutí rizika zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu a zabránění přenosu těchto rizik na území České republiky, jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. Pokud tato opatření nebudou dostatečná, může dozorcí úřad povinné osobě na základě nedostatků zjištěných při kontrole uložit opatření k jejich nápravě a určit přiměřenou lhůtu k jejich odstranění. Opatření k nápravě mohou zahrnovat požadavek, aby pobočka, provozovna nebo dceřiná obchodní korporace povinné osoby nenavazovaly nebo ukončily obchodní vztahy v této třetí zemi nebo aby neuskutečňovaly obchody související s touto třetí zemí, případně aby zcela ukončily působení v této třetí zemi. Povinná osoba, které bylo uloženo opatření k nápravě, informuje dozorcí úřad o odstranění nedostatku bez zbytečného odkladu poté, kdy byl nedostatek odstraněn, nejpozději však do 10 dnů po uplynutí určené lhůty.

(3) Povinná osoba, která má pobočku nebo provozovnu v jiném členském státě Evropské unie nebo ve státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, zajistí, že tato pobočka nebo provozovna dodržuje vnitrostátní předpisy v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu tohoto jiného členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor.

HLAVA V
ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O NĚKTERÝCH POVINNÝCH OSOBÁCH

§ 25

Zvláštní ustanovení o úvěrových a finančních institucích

(1) Úvěrová nebo finanční instituce nesmí vstoupit do korespondenčního vztahu se zahraniční úvěrovou, finanční nebo obdobnou institucí (dále jen „respondenční instituce“),

- a) která je zapsána do obchodního nebo obdobného rejstříku v zemi, v níž není fyzicky přítomna ani se zde nenachází její skutečné vedení, a která není přiřčena k žádné regulované finanční skupině,
- b) o níž je jí známo, že umožňuje využívání svých účtů institucí uvedenou v písmenu a), nebo
- c) která neuplatňuje opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu alespoň rovnocenná požadavkům práva Evropské unie¹⁾,

a pokud již do takového vztahu vstoupila, musí jej ukončit v době co nejkratší.

(2) Úvěrová nebo finanční instituce před navázáním korespondenčního vztahu s respondenční institucí

- a) shromáždí dostatek informací o respondenční instituci a povaze jejího podnikání a dalších rizikových faktorech,
- b) z veřejně dostupných informací zjistí, jaká je kvalita dohledu, kterému respondenční instituce podléhá, a zda vůči ní nebylo vedeno šetření nebo řízení v souvislosti s porušením opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
- c) zjistí a zhodnotí opatření prováděná respondenční institucí proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, včetně způsobu a kvality provádění identifikace a kontroly klienta a schopnosti poskytnout tyto informace na vyžádání, a to zejména ve vztahu k průběžným účtům, jakož i schopnosti poskytování informací o plátcích a příjemcích při převodech peněžních prostředků,
- d) určí a zaznamená rozdělení povinností a odpovědností souvisejících s korespondenčním vztahem z hlediska uplatňování opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu mezi touto úvěrovou nebo finanční institucí a respondenční institucí.

(3) K navázání korespondenčního vztahu musí vydat souhlas statutární orgán úvěrové nebo finanční instituce nebo vedoucí pobočky zahraniční úvěrové nebo finanční instituce působící na území České republiky.

(4) Úvěrová nebo finanční instituce průběžně aktualizuje informace získané podle odstavce 2. Představuje-li korespondenční vztah zvýšené riziko legalizace výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, upraví úvěrová nebo finanční instituce jeho podmínky anebo ho ukončí.

(5) Práva a povinnosti, které tento zákon stanoví pro úvěrové instituce, se vztahují i na Českou národní banku při vedení účtů a poskytování dalších bankovních služeb.

(6) K postoupení plnění ze životního pojištění na politicky exponovanou osobu, u které je zjištěno zvýšené riziko zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, musí vydat souhlas statutární orgán příslušné pojišťovny nebo zaměstnanec jím pověřený k řízení v oblasti opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, který je dostatečně obeznámen s riziky v této oblasti a který má dostatečné postavení k tomu, aby přijímal rozhodnutí k řízení těchto rizik.

§ 25a

Zvláštní ustanovení o zahraničních poskytovatelích platebních služeb

(1) Povinná osoba, která je zahraniční právnickou nebo fyzickou osobou oprávněnou k poskytování platebních služeb nebo vydávání elektronických peněz a která na území České republiky působí prostřednictvím provozovny, má povinnost určit ústřední kontaktní místo, pokud

- a) je splněna alespoň jedna z podmínek pro jeho určení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího regulační technické normy týkající se kritérií pro určení ústředních kontaktních míst vydavatelů elektronických peněz a poskytovatelů platebních služeb a pravidel pro činnost těchto ústředních kontaktních míst⁴²⁾ nebo
- b) tak rozhodne Česká národní banka na základě skutečnosti, že některá z provozoven povinné osoby představuje zvýšené riziko zneužití pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu a stanovení této povinnosti je přiměřené riziku, které představují tyto povinné osoby nebo jejich provozovny.

(2) Pokud jsou podmínky pro vydání rozhodnutí podle odstavce 1 písm. b) splněny u druhově určených osob, může Česká národní banka vydat namísto rozhodnutí opatření obecné povahy.

(3) Přestanou-li být plněny podmínky, na základě kterých byly rozhodnutí nebo opatření obecné povahy vydány, Česká národní banka rozhodnutí nebo opatření obecné povahy zruší.

(4) Činnost ústředních kontaktních míst povinné osoby vykonávají v rozsahu činností podle čl. 4 a čl. 6 odst. 1 přímo použitelného předpisu podle odstavce 1 písm. a).

§ 26

Zvláštní ustanovení o auditorech, soudních exekutorech a daňových poradcích

(1) Ustanovení § 15a, § 18 odst. 1, § 24 odst. 1 a § 24 odst. 3 a oprávnění Úřadu při správním dozoru nad plněním povinností stanovených tímto zákonem nebo v rámci řízení o přestupku požadovat poskytnutí informací se nevztahují na auditora, soudního exekutora nebo daňového poradce, pokud jde o informace, které získá od svého klienta nebo které získá o svém klientovi během zjišťování jeho právního postavení, během jeho zastupování v soudním řízení anebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, bez ohledu na to, zda jsou takové informace získány před tímto řízením, během něj nebo po něm.

(2) Má-li auditor, soudní exekutor nebo daňový poradce za to, že klient žádá o právní poradenství za účelem legalizace výnosů z trestné činnosti nebo za účelem financování terorismu, odstavec 1 se nepoužije.

(3) Oznámení podle § 18 učiní

- a) auditor Komoře auditorů České republiky,
- b) soudní exekutor Exekutorské komoře České republiky,
- c) daňový poradce Komoře daňových poradců České republiky.

(4) Příslušná profesní komora oznámení přijaté podle odstavce 3 přezkoumá z hlediska, zda není v rozporu s odstavcem 1 nebo s § 18 odst. 1 a zda má všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud oznámení náležitosti stanovené tímto zákonem nemá, příslušná profesní komora na to oznamovatele upozorní. Splňuje-li oznámení podmínky uvedené ve větě první, příslušná profesní komora postupuje tak, aby je předala Úřadu bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 kalendářních dnů ode dne zjištění podezřelého obchodu. Příslušná profesní komora předkládá Úřadu do konce prvního kalendářního měsíce následujícího po skončení

kalendářního roku přehled o počtu oznámení o podezřelých obchodech, která v daném kalendářním roce obdržela, a počtu oznámení, která předala Úřadu. Tento přehled příslušná profesní komora ve stejné lhůtě zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 27

Zvláštní ustanovení o advokátech a notářích

(1) Ustanovení § 9, § 15a, § 18 odst. 1, § 24 odst. 1 a § 24 odst. 3 a oprávnění Úřadu při správním dozoru nad plněním povinností stanovených tímto zákonem nebo v rámci řízení o přestupku požadovat poskytnutí informací se nepoužijí u advokáta, pokud jde o informace o klientovi, které získal od klienta nebo jakýmkoliv jiným způsobem během nebo v souvislosti s

- a) poskytováním právních porad nebo následným ověřováním právního postavení klienta,
- b) obhajobou klienta v trestním řízení,
- c) zastupováním klienta v řízení před soudy, nebo
- d) poskytováním jakýchkoliv právních porad týkajících se řízení uvedených v písmenech b) a c), a to bez ohledu na to, zda tato řízení již byla zahájena či nikoliv nebo zda již byla ukončena.

(2) Ustanovení § 9, § 15a, § 18 odst. 1, § 24 odst. 1 a § 24 odst. 3 a oprávnění Úřadu při správním dozoru nad plněním povinností stanovených tímto zákonem nebo v rámci řízení o přestupku požadovat poskytnutí informací se nepoužijí u notáře, pokud jde o informace o klientovi, které získal od klienta nebo jakýmkoliv jiným způsobem během nebo v souvislosti s

- a) poskytováním právních porad nebo následným ověřováním právního postavení klienta²²⁾,
- b) zastupováním klienta v řízení před soudy v rozsahu svého oprávnění stanoveného jiným právním předpisem²³⁾, nebo
- c) poskytováním jakýchkoliv právních porad týkajících se řízení uvedených v písmenu b), a to bez ohledu na to, zda tato řízení již byla zahájena či nikoliv nebo zda již byla ukončena.

(3) Oznámení podle § 18 učiní advokát České advokátní komory a notář Notářské komory České republiky. Příslušná profesní komora oznámení advokáta nebo notáře přezkoumá z hlediska, zda není v rozporu s odstavcem 1 nebo 2, § 2 odst. 1 písm. g) anebo § 18 odst. 1 a zda má všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud oznámení advokáta nebo notáře náležitosti stanovené tímto zákonem nemá, příslušná profesní komora na to advokáta nebo notáře upozorní. Splňuje-li oznámení advokáta nebo notáře podmínky uvedené ve větě první, postupuje příslušná profesní komora tak, aby je předala Úřadu bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 kalendářních dnů ode dne zjištění podezřelého obchodu. Příslušná profesní komora předkládá Úřadu do konce prvního kalendářního měsíce následujícího po skončení kalendářního roku přehled o počtu oznámení o podezřelých obchodech, která v daném kalendářním roce obdržela, a počtu oznámení, která předala Úřadu. Tento přehled příslušná profesní komora ve stejné lhůtě zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Sdělení údajů, předložení dokladů nebo poskytnutí informací podle § 24 odst. 1 vyžaduje Úřad po advokátovi nebo notáři prostřednictvím příslušné profesní komory. Advokát nebo notář sdělí Úřadu ve lhůtě jím stanovené požadované údaje, předloží doklady nebo mu poskytne požadované informace prostřednictvím příslušné profesní komory.

§ 28

Zvláštní ustanovení o platbách v hotovosti a uměleckých dílech

Povinná osoba podle § 2 odst. 1 písm. i), s výjimkou provozovatele svobodného pásma, a povinná osoba podle § 2 odst. 2 písm. c) a d), pokud se povinnou osobou stávají tehdy, jestliže uskutečňují obchod ve výši 10 000 EUR nebo vyšší, mají povinnost pouze

- a) provést identifikaci klienta,
- b) odmítnout uskutečnění obchodu, jestliže má pochybnosti o pravdivosti získaných identifikačních údajů o klientovi, jestliže se klient odmítne podrobit identifikaci nebo odmítne doložit oprávnění podle § 8 odst. 6; o této skutečnosti současně informuje Úřad,
- c) provádět kontrolu klienta podle § 9 odst. 2,
- d) uchovávat informace podle § 16 odst. 1 a 2,
- e) podávat oznámení podezřelého obchodu podle § 18,
- f) informační podle § 24,
- g) mlčenlivosti podle § 38.

§ 29

Zvláštní ustanovení o provozování peněžních poštovních služeb

(1) Vykonávat činnost na základě poštovní smlouvy a za podmínek stanovených zákonem o poštovních službách, jejímž účelem je dodání poukázané peněžní částky, může pouze osoba, která je držitelem osvědčení o způsobilosti vydaného Úřadem. Osvědčení se vydává na žádost osoby, která hodlá tuto činnost vykonávat.

(2) Úřad vydá osvědčení podle odstavce 1, pokud žadatel, osoba, která je společníkem žadatele, členem statutárního orgánu žadatele, osoba, která bude řídit podnikání žadatele, a skutečný majitel žadatele jsou osobami bezúhonnými.

(3) Za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nebyla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný

- a) úmyslně, nebo
- b) z nedbalosti, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena.

(4) Bezúhonnost se prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším než 1 měsíc. Dále se bezúhonnost prokazuje

- a) u fyzické osoby s místem trvalého nebo jiného pobytu mimo území České republiky a u osoby, která se v posledních 5 letech nepřetržitě zdržovala mimo území České republiky po dobu delší než 3 měsíce, dokladem obdobným výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším než 3 měsíce, vydaným k tomu oprávněným orgánem státu trvalého nebo jiného pobytu této osoby a států, ve kterých se tato osoba v posledních 5 letech nepřetržitě zdržovala po dobu delší než 3 měsíce; pokud stát trvalého nebo jiného pobytu této osoby není totožný se státem, jehož je tato osoba občanem, též dokladem vydaným státem, jehož je občanem,
- b) u právnické osoby se sídlem mimo území České republiky dokladem obdobným výpisem z evidence Rejstříku trestů ne starším než 3 měsíce, vydaným k tomu oprávněným orgánem státu sídla, nebo
- c) čestným prohlášením o bezúhonnosti ve smyslu odstavce 3 ne starším než 3 měsíce, učiněným před správním nebo soudním orgánem příslušného státu, jestliže tento stát nevydává doklad uvedený v písmenech a) a b).

§ 29a

Zvláštní ustanovení o národním správci

(1) Národní správce uchovává informace o osobách s účtem v Rejstříku obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, včetně smlouvy a dokladů předložených k otevření účtu a informací spojených s kontrolou klienta po dobu 10 let od ukončení příslušného obchodního vztahu.

(2) Národní správce dále

- a) provádí kontrolu klienta podle § 9 v rozsahu odpovídajícím činností při zakládání účtu,
- b) podává oznámení podezřelého obchodu podle § 18,
- c) zavede a uplatňuje systém vnitřní kontroly a komunikace podle § 21 odst. 1,
- d) určí kontaktní osobu podle § 22,
- e) provádí školení zaměstnanců podle § 23,
- f) plní informační povinnost podle § 24,
- g) dodržuje povinnost mlčenlivosti podle § 38.

ČÁST TŘETÍ

ČINNOST ÚŘADU A DALŠÍCH ORGÁNŮ

HLAVA I

ČINNOST ÚŘADU A DALŠÍCH ORGÁNŮ

Úřad

§ 29c

(1) Zřizuje se Úřad jako správní úřad se sídlem v Praze, který plní funkci finanční zpravodajské jednotky pro Českou republiku a je podřízen Ministerstvu financí.

(2) Úřad působí v oblastech činnosti upravených tímto a dalšími právními předpisy, včetně rozhodování o zahájení a způsobu ukončení šetření, o získávání, zpracování a sdílení informací a o provádění kontrol.

(3) Úřad při své činnosti uplatňuje taková organizační, personální a jiná opatření, která zaručují, že s informacemi získanými při jeho činnosti podle tohoto zákona nepřijde do styku nepovolaná osoba.

(4) Činnost Úřadu materiálně, administrativně a finančně zajišťuje Ministerstvo financí. Úřad je účetní jednotkou; jeho příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly Ministerstva financí.

§ 29d

(1) Úřad řídí ředitel.

(2) Výběr, jmenování a odvolání ředitele se řídí zákonem o státní službě.

§ 30

Získávání informací

(1) Úřad může vyžadovat informace nezbytné pro plnění povinností podle tohoto zákona od Policie České republiky, zpravodajských služeb a orgánů veřejné moci.

(2) Při šetření podezřelého obchodu může Úřad v souladu se zákonem upravujícím správu daní vyžadovat od orgánů věcně příslušných podle jiných právních předpisů ke správě daní informace získané při správě daní; tyto orgány informují bezodkladně Úřad o podezření, že daňový subjekt zneužívá systém správy daní k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo k financování terorismu.

(3) Úřad může v rozsahu potřebném pro šetření podezřelého obchodu žádat od zpracovatele nebo správce evidence poskytnutí informací z evidence uvedené v odstavci 4. Zpracovatel nebo správce evidence poskytne informace bezplatně, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Zpracovatel nebo správce evidence jsou povinni žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět.

(4) Úřad může v rozsahu potřebném pro šetření podezřelého obchodu a výkon správního dozoru žádat od zpracovatele nebo správce evidence poskytnutí informací způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup z informačního systému evidence občanských průkazů³²⁾, informačního systému evidence cestovních dokladů³³⁾, informačního systému evidence diplomatických a služebních pasů³³⁾, informačního systému cizinců, informačního systému evidence obyvatel³⁴⁾, katastru nemovitostí³⁵⁾, základního registru obyvatel³⁶⁾, základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci³⁶⁾, základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí³⁶⁾, základního registru agend orgánů veřejné moci a některých práv a povinností³⁶⁾, informačního systému územní identifikace³⁶⁾, registru silničních vozidel³⁷⁾, centrálního registru silničních vozidel³⁷⁾, registru historických a sportovních vozidel³⁷⁾, registru řidičů³⁸⁾, a centrálního registru řidičů³⁸⁾ a z informačního systému registru oznámení o činnostech, oznámení o majetku a oznámení o příjmech a závazcích.

(5) Úřad žádá o poskytnutí informací podle odstavců 3 a 4 pouze způsobem, který mu umožní uchovávat identifikační údaje zaměstnance, který o poskytnutí informací žádal, a o účelu, k němuž bylo o poskytnutí informací žádáno, nejméně po dobu 5 let. O těchto skutečnostech jsou zpracovatel nebo správce evidence povinni zachovávat mlčenlivost.

(6) Na základě oznámení zpravodajské služby o zjištění skutečností nasvědčujících podezřelému obchodu zahájí Úřad šetření podezřelého obchodu; o výsledku tohoto šetření informuje zpravodajskou službu.

§ 30a

Hodnocení rizik na úrovni České republiky

(1) Úřad koordinuje proces posouzení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu na úrovni České republiky (dále jen „národní hodnocení rizik“). Na zpracování národního hodnocení rizik se podílí rovněž povinné osoby a orgány veřejné moci.

(2) V rámci národního hodnocení rizik Úřad, povinné osoby a orgány veřejné moci identifikují a posoudí rizika legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, která mohou nastat na území České republiky, a zohlední faktory možného zvýšeného rizika podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, nadnárodní hodnocení rizik, hodnocení rizik provedené mezinárodní institucí a další dostupné informace, které souvisí s těmito riziky. Národní hodnocení rizik obsahuje popis institucionální struktury systému boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a přidělených lidských a peněžních zdrojů.

(3) Národní hodnocení rizik slouží zejména ke zdokonalení opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu na úrovni státní správy a u povinných osob.

(4) Při zpracování hodnocení rizik se Úřad a orgány veřejné moci řídí mezinárodně uznávanými standardy v oblasti opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Na základě dílčích hodnocení rizik Úřad zpracuje a předloží vládě k projednání

národní hodnocení rizik, a to nejpozději do 5 let od schválení předchozího hodnocení rizik vládou.

(5) Úřad poskytne výsledky národního hodnocení rizik příslušnému výboru Rady Evropy, Evropské komisi, evropskému orgánu dohledu a orgánům ostatních členských států Evropské unie za předpokladu, že mají srovnatelnou věcnou působnost a že sdělené informace se použijí výhradně pro účely předcházení legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Úřad zajistí, aby shrnutí národního hodnocení rizik bylo veřejně přístupné.

(6) Úřad koordinuje provádění opatření ke zmírňování rizik identifikovaných v národním hodnocení rizik, k čemuž mu orgány veřejné moci poskytují součinnost včetně předkládání přehledu o provedených opatřeních ke zmírnění rizik a souvisejících statistických údajů.

(7) Úřad průběžně informuje povinné osoby o rizicích identifikovaných v národním hodnocení rizik a opatřeních prováděných k jejich zmírnění.

(8) Úřad průběžně aktualizuje národní hodnocení rizik, a to zejména s ohledem na vývoj rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a činnost orgánů Evropské unie. Ustanovení vztahující se k národnímu hodnocení rizik se použijí obdobně.

§ 31

Zpracování informací

(1) Úřad soustřeďuje a analyzuje údaje získané při své činnosti podle tohoto zákona. Je oprávněn vést údaje získané při plnění úkolů podle tohoto zákona v informačním systému. Při výkonu své působnosti je oprávněn sdružovat informace a informační systémy sloužící k rozdílným účelům.

(2) Úřad uchovává údaje a doklady o přijatých oznámeních a o vlastním šetření po dobu 10 let od konce roku, v němž bylo šetření ukončeno. Přijetím nového oznámení nebo obnovením šetření v téže věci nebo vůči stejnému subjektu se běh lhůty podle věty první přerušuje do ukončení nového šetření.

(3) Úřad vede a nejméně jednou ročně uveřejňuje na internetových stránkách statistické přehledy o účinnosti a výsledcích opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Tyto údaje jednou ročně poskytuje Evropské komisi pro účely vypracování a zveřejnění její výroční zprávy o účinnosti opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v Evropské unii. Orgány činné v trestním řízení poskytují Úřadu průběžně zobecněné informace o řízeních ve věcech souvisejících s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu.

(4) Úřad zašle Evropské komisi seznam tuzemských významných veřejných funkcí. Úřad tento seznam průběžně aktualizuje a může jej uveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Mezinárodní organizace akreditovaná na území České republiky poskytne na žádost Úřadu údaje o svých významných veřejných funkcích. Mezinárodní organizace akreditovaná na území České republiky, která poskytla tyto údaje, má povinnost je aktualizovat.

§ 31a

Zvláštní ustanovení o ochraně osobních údajů

(1) Pověřence pro ochranu osobních údajů v Úřadu jmenuje ředitel.

(2) Úřad v rozsahu nezbytném pro plnění povinností podle tohoto zákona zpracovává osobní údaje.

(3) Úřad nevyhoví žádosti o přístup k osobním údajům, popřípadě takové žádosti vyhoví pouze částečně, pokud by vyhověním došlo k ohrožení

- a) plnění úkolu za účelem zabránění zneužívání finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo k financování terorismu,
- b) vytváření podmínek pro odhalování legalizace výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, nebo
- c) ochrany utajovaných informací.

(4) Pokud by vyhověním žádosti o přístup k osobním údajům nebo sdělením o nevyhovění této žádosti, včetně odůvodnění, došlo k ohrožení podle odstavce 3, Úřad informuje subjekt údajů stejně jako ty žadatele, jejichž osobní údaje nezpracovává.

(5) Úřad nevyhoví žádosti o opravu nebo výmaz osobních údajů nebo omezení jejich zpracování, popřípadě vyhoví pouze částečně, pokud by vyhověním došlo k ohrožení podle odstavce 3. Pokud by sdělením o nevyhovění žádosti, včetně odůvodnění, došlo k ohrožení podle odstavce 3, Úřad žadatele informuje tak, aby takovému ohrožení předcházel.

(6) Úřad neoznámí porušení zabezpečení osobních údajů subjektu údajů, popřípadě oznámí pouze v takovém rozsahu, aby sdělením nedošlo k ohrožení podle odstavce 3.

(7) Pokud Úřad zpracovává osobní údaj, který vypovídá o rasovém nebo etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání nebo filosofickém přesvědčení, členství v odborové organizaci, zdravotním stavu, sexuálním chování nebo sexuální orientaci, tak zajistí, že k takovému osobnímu údaji má přístup pouze kvalifikovaná úřední osoba.

(8) Úřad zajistí proškolení kvalifikované úřední osoby v oblasti ochrany osobních údajů zpracovávaných podle odstavce 7 nejméně jedenkrát v průběhu 12 kalendářních měsíců.

Kontrola činnosti Úřadu

§ 31b

(1) Kontrolu činnosti Úřadu vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomuto účelu zřizuje stálou komisi podle zákona upravujícího jednací řád Poslanecké sněmovny (dále jen „stálá komise“), a vláda.

(2) Stálá komise se skládá nejméně ze 7 členů. Poslanecká sněmovna stanoví počet členů tak, aby byl zastoupen každý poslanecký klub ustavený podle příslušnosti k politické straně nebo politickému hnutí, za něž poslanci kandidovali ve volbách; počet členů je vždy lichý. Členem stálé komise může být pouze poslanec Poslanecké sněmovny.

(3) Stálá komise není oprávněna zasahovat do personálních pravomocí ředitele Úřadu a nahrazovat jeho řídicí činnost.

§ 31c

(1) Úřad předkládá stálé komisi a vládě zprávu o své činnosti za uplynulý kalendářní rok do 31. března následujícího kalendářního roku.

(2) Úřad poskytne stálé komisi na její žádost informaci o své činnosti.

(3) Ve zprávě podle odstavce 1 a informaci podle odstavce 2 se neuvádí identifikační údaje osob ani informace, na které se vztahuje mlčenlivost podle jiného právního předpisu²⁸⁾, a nelze v nich podat informaci o neukončeném šetření vedeném podle tohoto zákona, nebo o šetření vedeném na základě § 30 odst. 6 anebo předaném podle § 32, pokud by takový údaj mohl ohrozit činnost orgánu činného v trestním řízení nebo zpravodajské služby.

(4) Zprávu podle odstavce 1 a informaci podle odstavce 2 lze projednávat pouze na neveřejném zasedání stálé komise nebo uzavřeném jednání schůze vlády; stálá komise je projednává za účasti zástupce Úřadu.

(5) Členové stálé komise mohou vstupovat v doprovodu ředitele nebo jím pověřeného zaměstnance na pracoviště Úřadu.

§ 31d

Ochrana oznamovatelů v Úřadu

(1) Úřad zavede vnitřní oznamovací systém, který umožní zaměstnanci Úřadu nebo fyzické osobě činné pro Úřad jinak než v základním pracovněprávním vztahu anonymně a zabezpečeným způsobem podat oznámení o porušení tohoto zákona. Oznamovatel a osoba podle § 4 odst. 2 písm. a) až h) zákona o ochraně oznamovatelů nesmí být z důvodu podání oznámení vystaveni odvetnému opatření.

(2) Na vnitřní oznamovací systém podle odstavce 1 a na oznámení o porušení povinnosti podle tohoto zákona podané zaměstnancem Úřadu nebo fyzickou osobou činnou pro Úřad jinak než v základním pracovněprávním vztahu se zákon o ochraně oznamovatelů nepoužije.

§ 32

Nakládání s výsledky šetření

(1) Zjistí-li Úřad skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, podá oznámení podle trestního řádu a současně orgánu činnému v trestním řízení poskytne všechny související informace z výsledků vlastního šetření.

(2) Zjistí-li Úřad skutečnosti, které jsou významné pro výkon činnosti Policie České republiky, orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů Celní správy České republiky, informuje o těchto zjištěních Policii České republiky, Generální finanční ředitelství nebo Generální ředitelství cel a poskytne mu všechny související informace z výsledků vlastního šetření, pokud poskytnutí takových informací není v rozporu s účelem tohoto zákona.

(3) Zjistí-li Úřad skutečnosti důležité pro ochranu významného hospodářského, finančního nebo bezpečnostního zájmu České republiky nebo Evropské unie, poskytne o tom informaci příslušné instituci, není-li poskytnutí této informace v rozporu s účelem tohoto zákona. Uplatní přitom ochranu oprávněných zájmů jiných osob podle § 39 odst. 4.

§ 33

Mezinárodní spolupráce

(1) K dosažení účelu stanoveného tímto zákonem Úřad spolupracuje se zahraničními orgány a mezinárodními organizacemi se srovnatelnou věcnou působností v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, nebo předpisem Evropské unie⁴³).

(2) Obsahem mezinárodní spolupráce je zejména předávání a získávání údajů na žádost či z moci úřední, a to bez zbytečného odkladu. Mezinárodní spolupráci nelze omezit; ustanovení § 39 odst. 4 tímto není dotčeno.

(3) Úřad může spolupracovat s
a) mezinárodními organizacemi a zahraničními orgány se srovnatelnou věcnou působností na základě vzájemnosti,

b) dalšími mezinárodními organizacemi a zahraničními orgány za podmínek, že informace budou užity pouze k dosažení účelu tohoto zákona a budou požívat ochrany alespoň v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(4) V případě mezinárodní spolupráce na žádost Úřadu musí být žádost odůvodněna a musí obsahovat způsob využití získaných údajů. Údaje získané v rámci mezinárodní spolupráce Úřad použije podle podmínek, které stanoví dožádaný zahraniční orgán či mezinárodní instituce.

§ 33a

Poskytnutí údajů souvisejících se závažnými trestnými činy

(1) Je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu orgánu vykonávajícího působnost úřadu pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v České republice podle předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti⁴⁵ (dále jen „orgán pro vyhledávání majetku z trestné činnosti“), týkajícího se trestné činnosti podle přílohy č. 1 přímo použitelného právního předpisu Evropské unie upravujícího Europol⁴⁶, poskytne Úřad bez zbytečného odkladu na základě odůvodněné žádosti údaje, které získal při své činnosti podle tohoto zákona. Odepření poskytnutí údajů Úřad odůvodní.

(2) Je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu Europolu, poskytne Úřad bez zbytečného odkladu na základě odůvodněné žádosti Europolu, zaslané prostřednictvím národní jednotky podle přímo použitelného právního předpisu Evropské unie upravujícího Europol⁴⁶ (dále jen „národní jednotka Europolu“), údaje, které získal při své činnosti podle tohoto zákona. Úřad při vyřizování této žádosti uplatňuje stejné zacházení, jaké by poskytoval zahraničnímu orgánu s věcnou působností srovnatelnou s Úřadem. Odepření poskytnutí údajů Úřad odůvodní.

(3) Bez souhlasu Úřadu nelze údaje poskytnuté podle odstavce 1 využít k jiným účelům, než ke kterým byly poskytnuty, ani je nelze předat jinému orgánu veřejné moci nebo orgánu jiného státu. Odepření poskytnutí souhlasu k využití k jiným účelům Úřad odůvodní.

(4) Úřad vede evidenci žádostí o poskytnutí údajů podle odstavce 1 nebo 2, která obsahuje:

- a) název a kontaktní údaje žadatele,
- b) jméno a kontaktní údaje fyzické osoby, která jménem žadatele o údaje požádala,
- c) název nebo jméno příjemce poskytnutých údajů,
- d) spisovou značku obsaženou v žádosti,
- e) předmět žádosti a
- f) opatření přijatá Úřadem v souvislosti s vyřizováním žádosti.

(5) Evidenci podle odstavce 4 lze použít pouze pro ověření zákonnosti zpracování osobních údajů. Úřad zpřístupní evidenci podle odstavce 4 orgánu příslušnému k dozoru nad zpracováním osobních údajů na základě žádosti pro účely výkonu jeho působnosti.

(6) Úřad uchovává údaje v evidenci podle odstavce 4 po dobu 5 let ode dne jejich vzniku.

§ 34

Povolování výjimek

(1) Úřad na základě žádosti rozhodne, že finanční instituce, která některou z činností uvedených v § 2 odst. 1 písm. b), s výjimkou činnosti spočívající v provedení převodu peněžních prostředků, při němž plátce ani příjemce nevyužívají platební účet u poskytovatele plátce (poukazování peněz), vykonává pouze příležitostně nebo ve velmi omezené míře a takovým způsobem, že je vyloučeno nebo značně omezeno její zneužití k legalizaci výnosů

z trestné činnosti nebo financování terorismu, nebude v souvislosti s touto činností považována za povinnou osobu podle tohoto zákona.

- (2) Výjimka podle odstavce 1 se udělí, pokud
- a) vykonávaná činnost je pouze doplňkovou činností, která přímo souvisí s hlavní činností povinné osoby, která jinak s výjimkou činnosti uvedené v § 2 odst. 2 písm. d) není povinnou osobou podle tohoto zákona, a je poskytována pouze klientovi, se kterým uzavírá obchod nebo je navázán obchodní vztah v rámci hlavní činnosti,
 - b) čistý celkový roční obrat z této činnosti za účetní období nepřesahuje 5 % z celkového čistého obrátu povinné osoby za účetní období a současně nepřekročí částku, kterou Úřad v rozhodnutí stanoví s ohledem na druh činnosti, a
 - c) je zajištěno, že hodnota jednotlivého obchodu nebo více obchodů v rámci činnosti uvedené v písmenu a) uskutečněných v průběhu 30 po sobě jdoucích dnů s tímž klientem nepřekročí částku 1 000 EUR.

(3) K žádosti podle odstavce 1 povinná osoba písemně doloží splnění podmínek v odstavcích 1 a 2.

(4) Výjimku podle odstavce 1 lze udělit i na dobu určitou. V rozhodnutí stanoví Úřad případné další povinnosti v rozsahu povinností povinných osob za účelem zabránění zneužití výjimky pro legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

(5) Úřad výjimku udělí pouze tehdy, je-li při výkonu činnosti povinné osoby vyloučeno nebo značně omezeno nebezpečí jejího zneužití k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.

(6) Povinná osoba umožní dozorčímu úřadu (§ 35 odst. 1) v době trvání výjimky podle odstavce 1 kontrolu plnění stanovených podmínek a kontrolu, zda tato výjimka není zneužívána k činnostem, které by usnadňovaly legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu. Dozorčí úřady mají stejná oprávnění jako při provádění kontroly povinné osoby.

(7) Povinnost povinné osoby stanovená v § 18 a postup Úřadu vůči povinné osobě podle § 24 při provádění šetření podezřelého obchodu nejsou rozhodnutím o výjimce podle odstavce 1 dotčeny.

- (8) Výjimku podle odstavce 1 Úřad rozhodnutím odejme, jestliže
- a) se významně změnilo hodnocení rizikovosti příslušné činnosti z hlediska možnosti zneužití k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu, nebo
 - b) ten, komu byla udělena výjimka, porušil stanovené podmínky.

(9) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 8 nemá odkladný účinek.

§ 34a

Přijímání oznámení o porušení povinností podle tohoto zákona

(1) Úřad a příslušné profesní komory zavedou systém pro přijímání oznámení o porušení povinností podle tohoto zákona (dále jen „systém pro přijímání oznámení“).

(2) Systém pro přijímání oznámení obsahuje podrobné postupy pro přijetí oznámení, přezkoumání jeho důvodnosti a nakládání s jeho výsledky.

(3) Postupy podle odstavce 2 zajistí ochranu oprávněných zájmů oznamovatele a osoby, která je podle oznámení odpovědná za porušení povinností podle tohoto zákona.

(4) Oznamovatel nesmí být z důvodu podání oznámení vystaven odvetným opatřením.

(5) Oznámení podle zákona o ochraně oznamovatelů o porušení povinností podle tohoto zákona nelze podat Ministerstvu spravedlnosti. Zakazuje se uveřejnit informace tvořící obsah

oznámení podle zákona o ochraně oznamovatelů, na které se vztahuje povinnost mlčenlivosti podle tohoto zákona.

HLAVA II SPRÁVNÍ DOZOR

§ 35

Výkon správního dozoru

(1) Dozorčím úřadem pro správní dozor nad plněním povinností stanovených tímto zákonem je Úřad, který současně kontroluje, zda nedochází k legalizaci výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu. Dozorčím úřadem pro správní dozor nad plněním povinností stanovených tímto zákonem je také

- a) Česká národní banka u povinných osob, vůči nimž vykonává dohled²¹⁾,
- b) orgán Celní správy České republiky vykonávající dozor nad dodržováním zákona upravujícího hazardní hry u povinných osob uvedených v § 2 odst. 1 písm. c),
- c) Česká obchodní inspekce u povinných osob uvedených v § 2 odst. 1 písm. i) a j),
- d) příslušná profesní komora u advokáta, notáře, auditora, soudního exekutora nebo daňového poradce.

(2) Úřad dále vykonává kontrolu plnění povinností podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰⁾; Česká národní banka vykonává kontrolu plnění povinností podle uvedeného předpisu u povinných osob, vůči nimž vykonává dohled²¹⁾.

(3) Úřad poskytuje ostatním dozorčím úřadům informace z vlastní činnosti potřebné pro výkon správního dozoru nebo dohledu a další potřebnou součinnost.

(4) Ostatní dozorčí úřady poskytnou Úřadu na vyžádání písemná stanoviska nebo jinou požadovanou součinnost.

(5) Pokud dozorčí úřad uvedený v odstavci 1 písm. a) až c) zjistí skutečnosti, které by mohly souviset s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu, bez odkladu o tom informuje Úřad a sdělí mu současně všechny informace v rozsahu uvedeném v § 18 odst. 2.

(6) Dozorčí úřad uvedený v odstavci 1 písm. a) až d) uplatňuje při výkonu správního dozoru podle tohoto zákona svá dozorová oprávnění podle právních předpisů upravujících jeho působnost.

(7) Výkon správního dozoru je založen na analýze rizik, která zohledňuje rovněž výsledky národního hodnocení rizik, nadnárodního hodnocení rizik, hodnocení rizik provedené mezinárodní institucí a případně hodnocení rizik provedené příslušnou profesní komorou. Tato analýza je aktualizována v závislosti na vývoji rizik.

(8) Úřad a Česká národní banka

- a) v případě výkonu správního dozoru nad povinnou osobou se sídlem v České republice, která má pobočku nebo provozovnu v jiném členském státě, spolupracují s dozorčím orgánem tohoto jiného členského státu,
- b) v případě výkonu správního dozoru nad povinnou osobou, která v České republice působí prostřednictvím pobočky nebo provozovny, spolupracují s dozorčím úřadem členského státu, ve kterém má tato právnická osoba sídlo,
- c) vykonávají správní dozor nad uplatňováním skupinových strategií a postupů úvěrovými nebo finančními institucemi, které jsou součástí skupiny a jejichž mateřská obchodní korporace má sídlo v České republice, a spolupracují za tímto účelem s dozorčími úřady

- z členských států, ve kterých mají tyto finanční nebo úvěrové instituce sídlo, pobočku nebo provozovnu,
- d) poskytují součinnost dozorcím úřadům z jiných členských států, které vykonávají správní dozor nad dodržováním skupinových strategií a postupů úvěrovými a finančními institucemi, které jsou součástí skupiny a které mají sídlo, pobočku nebo provozovnu v České republice,
 - e) poskytují součinnost dozorcím úřadům z jiných členských států, které vykonávají správní dozor nad úvěrovými a finančními institucemi, které jsou součástí skupiny a jejichž mateřská obchodní korporace má sídlo v České republice.

(9) Úřad zašle Evropské komisi seznam dozorcích úřadů, včetně jejich kontaktních údajů. Tento seznam Úřad průběžně aktualizuje.

(10) Úřad a Česká národní banka spolupracují v souvislosti s výkonem správního dozoru nebo dohledu s Evropskou centrální bankou.

(11) Úřad a Česká národní banka informují evropské orgány dohledu nad úvěrovými nebo finančními institucemi o všech pravomocných rozhodnutích, kterými byl uložen správní trest za přeštek podle tohoto zákona.

(12) Při kontrole plnění povinností stanovených tímto zákonem poskytovateli služeb spojených s virtuálním aktivem nebo služeb podle § 2 odst. 1 písm. h) zkontroluje Úřad rovněž, zda je daná povinná osoba oprávněna k provozování živnosti volné a zda ohlásila obor činnosti podléhající povinnému ohlášení podle živnostenského zákona.

§ 36

Podnět k odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo k uložení sankce

Zjistí-li Úřad, že právnická nebo fyzická osoba mající příjmy z podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti zvláště závažným způsobem nebo opětovně porušuje některou z povinností stanovených v tomto zákoně nebo uložených rozhodnutím vydaným podle tohoto zákona nebo k takové činnosti není oprávněna, předloží podnět ke zrušení nebo odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo k uložení sankce orgánu, který je podle jiného právního předpisu oprávněn o odnětí oprávnění nebo uložení sankce rozhodnout. Tento orgán je povinen do 30 dnů ode dne doručení podnětu Úřad vyrozumět o svých opatřeních a o způsobu jeho vyřízení.

§ 37

Zvláštní ustanovení o správním dozoru u advokáta, notáře, auditora, soudního exekutora nebo daňového poradce

(1) Příslušná profesní komora provede kontrolu dodržování povinností vyplývajících z tohoto zákona advokátem, notářem, auditorem, soudním exekutorem nebo daňovým poradcem rovněž na základě písemného podnětu Úřadu a písemně Úřad uvědomí o zahájení kontroly a o jejím výsledku.

(2) Úřad může zahájit kontrolu dodržování povinností vyplývajících z tohoto zákona advokátem, notářem, auditorem, soudním exekutorem nebo daňovým poradcem, pouze pokud příslušná profesní komora na základě písemného podnětu Úřadu podle odstavce 1 nezahájí kontrolu nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy jí byl podnět doručen.

(3) Úřad je oprávněn vstupovat do prostor, v nichž se může nacházet písemnost, která obsahuje informace podle § 26 odst. 1, s výjimkou informací podle § 26 odst. 2, nebo § 27 odst. 1 nebo 2, pouze za přítomnosti povinné osoby. Pokud povinná osoba o písemnosti prohlásí, že obsahuje tyto informace, může se Úřad s jejím obsahem seznámit pouze za přítomnosti a se souhlasem zástupce příslušné profesní komory, kterého na základě podnětu Úřadu ustanoví její předseda, nebo prezident z řad jejích zaměstnanců nebo členů.

(4) Zástupce příslušné profesní komory neudělí souhlas se seznámením se s příslušnou písemností pouze, pokud obsahuje informace podle § 26 odst. 1, s výjimkou informací podle § 26 odst. 2, nebo § 27 odst. 1 nebo 2. V případě neudělení souhlasu se písemností

- a) za účasti Úřadu, povinné osoby a zástupce příslušné profesní komory zabezpečí tak, aby se s jejím obsahem nemohl nikdo seznámit, popřípadě ji zničit nebo poškodit, a
- b) bezprostředně po jejím zabezpečení předá příslušné profesní komoře.

(5) Souhlas zástupce příslušné profesní komory se seznámením se s příslušnou písemností lze nahradit na návrh Úřadu rozhodnutím soudu podle zákona upravujícího zvláštní řízení soudní; pokud marně uplyne lhůta k podání návrhu, příslušná profesní komora písemnost povinné osobě vrátí.

(6) Příslušná profesní komora předkládá Úřadu do konce prvního kalendářního měsíce následujícího po skončení kalendářního roku přehled o počtu přijatých oznámení o porušení tohoto zákona, provedených kontrolách, zjištěných porušeních a rozhodnutí o přestupcích v daném kalendářním roce. Současně tento přehled zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Pokud příslušná profesní komora zjistí skutečnosti, které by mohly souviset s legalizací výnosů z trestné činnosti nebo financováním terorismu, bez odkladu o tom informuje Úřad a sdělí mu současně všechny informace v rozsahu podle § 18 odst. 2, pokud se nejedná o informace podle § 26 odst. 1 nebo § 27 odst. 1 nebo 2. Při plnění této povinnosti se obdobně použije postup podle § 26 odst. 2.

ČÁST ČTVRTÁ

MLČENLIVOST

§ 38

Povinnost mlčenlivosti

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, jsou povinné osoby a jejich zaměstnanci, zaměstnanci Úřadu, zaměstnanci ostatních dozorcích úřadů nebo Rady pro veřejný dohled nad auditem a fyzické osoby, které jsou pro povinnou osobu, Úřad, jiný dozorcí úřad nebo Radu pro veřejný dohled nad auditem činné jinak než v základním pracovněprávním vztahu, povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, týkajících se oznámení a šetření podezřelého obchodu, úkonů učiněných Úřadem nebo plnění povinností stanovených v § 24 odst. 1 nebo § 31c.

(2) Převodem osob uvedených v odstavci 1 na jinou práci, skončením jejich pracovněprávního nebo jiného vztahu k povinné osobě, Úřadu, jinému dozorcímu úřadu nebo Radě pro veřejný dohled nad auditem ani tím, že povinná osoba přestala vykonávat činnosti uvedené v § 2, povinnost mlčenlivosti nezaniká.

(3) O skutečnostech uvedených v odstavci 1 je povinen zachovávat mlčenlivost každý, kdo se o nich dozví.

(4) Zprostit osoby uvedené v odstavcích 1 až 3 povinnosti mlčenlivosti je v odůvodněných případech oprávněn předseda vlády nebo v jednotlivých případech jím pověřený člen vlády.

Výjimky z mlčenlivosti

- (1) Povinnosti zachovávat mlčenlivost stanovené v § 38 se nelze dovolávat vůči
- a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud provádí řízení o trestném činu souvisejícím s legalizací výnosu z trestné činnosti nebo financováním terorismu, anebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,
 - b) specializovaným policejním složkám pro vyhledávání legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, pokud jde o informace získané podle § 42 odst. 3,
 - c) zahraničnímu orgánu uvedenému v § 33 při předávání údajů sloužících k dosažení účelu stanoveného tímto zákonem, a informací souvisejících s trestnými činy podle § 3 odst. 2,
 - d) Policii České republiky, Generálnímu finančnímu ředitelství nebo Generálnímu ředitelství cel, pokud jde o skutečnosti, které jsou součástí informace uvedené v § 32 odst. 2,
 - e) dozorčím úřadům uvedeným v § 35 odst. 1 nebo Radě pro veřejný dohled nad auditem, pokud vykonávají působnost podle tohoto zákona,
 - f) správnímu orgánu, který plní úkoly v systému certifikace surových diamantů podle jiného právního předpisu,
 - g) správnímu orgánu oprávněnému vykonávat státní kontrolu nebo vést řízení o přestupku podle zákona o provádění mezinárodních sankcí,
 - h) orgánu oprávněnému podle jiného právního předpisu rozhodovat o odnětí oprávnění k podnikatelské nebo jiné samostatné výdělečné činnosti nebo o uložení sankce v případě, že Úřad předloží podnět k odnětí takového oprávnění nebo k uložení takové sankce,
 - i) finančnímu arbitrovi rozhodujícímu podle jiného právního předpisu ve sporu navrhovatele proti instituci,
 - j) osobě, která by mohla uplatnit nárok na náhradu škody způsobené postupem podle tohoto zákona, jde-li o následné sdělení skutečností rozhodných pro uplatnění takového nároku; povinná osoba může v tomto případě sdělit klientovi, že bylo jednáno podle tohoto zákona, až po dni, ve kterém bylo vykonáno rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení o odnětí nebo zajištění předmětu podezřelého obchodu nebo ve kterém skončila lhůta stanovená v § 20 odst. 7; v ostatních případech až po předchozím písemném souhlasu Úřadu,
 - k) soudu
 1. rozhodujícímu v občanském soudním řízení spory týkající se podezřelého obchodu nebo nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy vzniklé v důsledku splnění povinnosti podle tohoto zákona,
 2. příslušnému k rozhodování v řízení o nesrovnalosti podle zákona upravujícího evidenci skutečných majitelů,
 - l) Národnímu bezpečnostnímu úřadu, Ministerstvu vnitra nebo zpravodajské službě při provádění bezpečnostního řízení podle jiného právního předpisu²⁴⁾,
 - m) příslušné zpravodajské službě, jedná-li se o informace, které jsou významné pro plnění jejích úkolů v oblastech působnosti vymezených zákonem upravujícím zpravodajské služby,
 - n) správci daně při poskytování informací při plnění povinností stanovených daňovým řádem povinné osobě,
 - o) orgánu pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a národní jednotce Europolu při plnění povinnosti Úřadu podle § 33a,
 - p) orgánu příslušnému k dozoru nad zpracováním osobních údajů, pokud jde o přístup k evidenci žádostí o poskytnutí údajů podle § 33a,
 - q) Ministerstvu průmyslu a obchodu při provádění řízení o prověření zahraniční investice podle zákona upravujícího prověřování zahraničních investic.

(2) Povinnosti zachovávat mlčenlivost stanovené v § 38 se, za předpokladu, že sdělené informace se použijí výhradně pro účely předcházení legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, nelze dovolávat při sdělování informací mezi

- a) úvěrovými nebo finančními institucemi, včetně zahraničních úvěrových a finančních institucí, jestliže působí na území členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor a náležejí do stejné skupiny, nebo mezi těmito institucemi a jejich dceřinými obchodními korporacemi působícími ve třetích zemích, ve kterých tyto instituce vlastní většinový podíl a které plně dodržují skupinové strategie a postupy pro boj proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
- b) povinnými osobami uvedenými v § 2 odst. 1 písm. e) a f) nebo osobami stejného typu působícími na území státu, který jim ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie, pokud vykonávají svou profesní činnost jako zaměstnanci nebo osoby činné pro povinnou osobu jinak než v základním pracovněprávním vztahu, v rámci téže právnické osoby a mezi právnickými osobami, které jsou spolu smluvně nebo personálně propojeny, nebo
- c) úvěrovými nebo finančními institucemi, nebo mezi povinnými osobami uvedenými v § 2 odst. 1 písm. e) a f), nebo osobami stejného typu působícími na území státu, který jim ukládá v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu povinnosti rovnocenné požadavkům práva Evropské unie, a to v případech, které se týkají stejného klienta a stejného obchodu, a na nichž se podílí dvě nebo více osob, pokud jsou ze stejné profesní kategorie a vztahují se na ně rovnocenné povinnosti o zachování profesního tajemství a ochrany osobních údajů.

(3) Povinnosti mlčenlivosti se nelze dovolávat v řízení podle zákona o provádění mezinárodních sankcí.

(4) Výjimky uvedené v odstavci 1 písm. c) až q)

- a) se uplatní jen v nezbytně nutném rozsahu podle účelu poskytované informace, a to zejména s ohledem na ochranu informací o oznamovateli podezřelých obchodů,
- b) nelze uplatnit, pokud by poskytnutí informací mohlo zmařit nebo ohrozit šetření podezřelého obchodu nebo probíhající trestní řízení, nebo jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům osoby, již se informace týká, nebo účelu, pro který byla žádost podána.

§ 40

Zvláštní ustanovení o mlčenlivosti advokáta, notáře, auditora, soudního exekutora nebo daňového poradce

(1) Ustanovení § 39 se s výjimkou odstavce 1 písm. e) a n) na advokáty a notáře nevztahují.

(2) Ustanovení § 39 se s výjimkou odstavce 1 písm. e) a n) a odstavce 2 na auditory, soudní exekutory a daňové poradce nevztahují.

(3) Advokát, notář, auditor, soudní exekutor a daňový poradce není ve vztahu ke klientovi povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech uvedených v § 38 odst. 1, pokud mají být tyto skutečnosti klientovi sděleny ve snaze odradit ho od zapojení se do nedovolené činnosti.

(4) Odstavce 1 až 3 se použijí i u jiných osob, na které se podle jiných právních předpisů vztahuje povinnost mlčenlivosti uložená advokátům, notářům, auditorům, soudním exekutorům a daňovým poradcům.

§ 40a

Zvláštní ustanovení o mlčenlivosti osob činných pro příslušnou profesní komoru nebo Radu pro veřejný dohled nad auditem

Zaměstnanci příslušných profesních komor nebo Rady pro veřejný dohled nad auditem a fyzické osoby, které jsou pro příslušnou profesní komoru nebo Radu pro veřejný dohled nad auditem činné jinak než v základním pracovněprávním vztahu, při plnění povinností stanovených tímto zákonem vůči Úřadu vyloučí informace, které získal advokát, notář, auditor, soudní exekutor a daňový poradce podle § 26 odst. 1 a § 27 odst. 1 a 2. Při plnění těchto povinností se obdobně použije postup podle § 26 odst. 2.

§ 40b

Zvláštní ustanovení o mlčenlivosti o totožnosti oznamovatele

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, jsou zaměstnanci Úřadu, ostatních dozorcích úřadů nebo Rady pro veřejný dohled nad auditem a fyzické osoby, které jsou pro Úřad, ostatní dozorcí úřady nebo Radu pro veřejný dohled nad auditem činné jinak než v základním pracovněprávním vztahu, povinni zachovávat mlčenlivost o totožnosti oznamovatele podle § 34a.

(2) Převodem osob podle odstavce 1 na jinou práci, skončením jejich pracovněprávního nebo jiného vztahu k Úřadu, jinému dozorcímu úřadu nebo Radě pro veřejný dohled nad auditem povinnost mlčenlivosti o totožnosti oznamovatele nezaniká.

(3) Mlčenlivosti o totožnosti oznamovatele se nelze dovolávat

- a) vůči dozorcím úřadům podle § 35 odst. 1 nebo Radě pro veřejný dohled nad auditem, pokud vykonávají působnost podle tohoto zákona,
- b) vůči orgánu činnému v trestním řízení,
- c) v řízení podle zákona o provádění mezinárodních sankcí.

(4) Výjimky podle odstavce 3 nelze uplatnit, pokud by poskytnutí informací mohlo zmařit nebo ohrozit šetření podezřelého obchodu nebo probíhající trestní řízení, nebo jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům oznamovatele podle § 34a.

(5) Zprostit osoby uvedené podle odstavce 1 nebo 2 povinnosti mlčenlivosti o totožnosti oznamovatele je oprávněn pouze oznamovatel podle § 34a.

ČÁST PÁTÁ

PŘESHraničNÍ PŘEVOZY

§ 41

Oznamovací povinnost při přeshraničNích převozech

(1) Fyzická osoba při vstupu do České republiky z oblasti mimo území Evropské unie a při výstupu z České republiky do takové oblasti je povinna písemně oznámit celnímu úřadu dovoz a vývoz platných platidel v české nebo cizí měně, platebních prostředků podle § 13a odst. 1, mincí s obsahem zlata nejméně 90 %, slitků s vysokou ryzostí s obsahem zlata alespoň 99,5 %, cestovních šeků nebo peněžních poukázek směnitelných za hotové peníze, cenných papírů na doručitele nebo na řad, jakož i dalších investičních nástrojů, které jsou podepsané, ale neobsahují jméno příjemce, v úhrnné hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší a předložit je celnímu úřadu ke kontrole.

(2) Povinnost uvedenou v odstavci 1 má rovněž právnická nebo podnikající fyzická osoba, která věci uvedené v odstavci 1 dováží nebo vyváží. Tuto povinnost za právnickou nebo podnikající fyzickou osobu plní fyzická osoba, která má tyto věci při sobě při překročení hranice území Evropské unie.

(3) Osoba odesílající z České republiky mimo území Evropské unie nebo přijímající odtud poštovní nebo jinou zásilku, která obsahuje věci uvedené v odstavci 1 v úhrnné hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší, je povinna oznámit celnímu úřadu tuto zásilku a zajistit, aby mu byla zásilka předložena ke kontrole.

(4) Oznamovací povinnost podle odstavců 1 až 3 má osoba i tehdy, pokud na území Evropské unie dováží nebo z něj vyváží anebo v zásilce přijímá nebo odesílá v průběhu 12 po sobě jdoucích měsíců věci uvedené v odstavci 1 v úhrnné hodnotě 10 000 EUR nebo vyšší. Oznamovací povinnost vzniká v době, kdy je osobě známo, že stanovené hranice bude dosaženo.

(5) V oznámení podle odstavců 1 až 4 se uvedou identifikační údaje oznamovatele, identifikační údaje vlastníka a zamýšleného příjemce přepravované věci, jsou-li oznamovateli známy, popis přepravované věci, údaje o původu věci a účelu dovozu nebo vývozu a trasa a způsob přepravy.

(6) Oznámení se podává na společném ohlašovacím formuláři Evropské unie, jehož vzor je uveden v příloze k tomuto zákonu. Tiskopis společného ohlašovacího formuláře Evropské unie je k dispozici u celního úřadu; Úřad společný ohlašovací formulář Evropské unie, včetně všech jeho ostatních jazykových verzí zveřejněných Evropskou komisí, rovněž zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Osoba, která oznámení podává, odpovídá za správnost a úplnost v něm vyplněných údajů.

(7) Pro přepočítání jiné měny na euro podle odstavců 1, 3 nebo 4 se použije po celý kalendářní měsíc kurz vyhlášený Českou národní bankou a platný předposlední středu předchozího kalendářního měsíce. Celní úřad sdělí osobám na základě ústní žádosti výši kurzů pro účely plnění oznamovací povinnosti podle odstavců 1 až 4. Hodnotou cenných papírů se rozumí jejich aktuální tržní cena, popřípadě cena stanovená podle kurzů na oficiálních trzích.

§ 42

Činnost orgánů Celní správy České republiky

(1) Celní úřady kontrolují plnění oznamovací povinnosti stanovené v § 41.

(2) Celní úřady zaznamenávají a zpracovávají oznámení uvedená v § 41 včetně osobních údajů v nich uvedených. Za účelem výkonu kontroly podle odstavce 1 mohou zaznamenávat a zpracovávat i informace o převozu nebo zaslání věci, uvedené v § 41 odst. 1, v hodnotě nižší než 10 000 EUR, při podezření, že věc souvisí s trestnou činností, je celní úřad povinen tyto informace zaznamenávat vždy.

(3) Celní úřady prostřednictvím Generálního ředitelství cel neprodleně zasílají Úřadu údaje o plnění oznamovací povinnosti stanovené v § 41 včetně případů, kdy došlo k porušení této povinnosti. Úřad tyto údaje uchovává po dobu stanovenou v přímo použitelném předpisu Evropské unie, kterým se stanoví podmínky systému kontrol s ohledem na peněžní hotovost vstupující do Evropské unie nebo ji opouštějící. Při nesplnění oznamovací povinnosti je oznámení podle § 41 vyhotoveno celním úřadem z moci úřední.

(4) Celní úřad může při zjištění porušení povinností stanovených v § 41 odst. 1 až 4 nebo při podezření, že mají souvislost s trestnou činností, zajistit věci, kterých se porušení povinnosti nebo podezření týká. Proti rozhodnutí celního úřadu o zajištění věci není přípustné odvolání a je vykonatelné okamžikem jeho ústního vyhlášení tomu, kdo má věci u sebe. Písemné vyhotovení rozhodnutí se doručuje tomu, u koho byly věci zajištěny; o zajištění se dále vyrozumí stejnopisem rozhodnutí ten, kdo věci dováží nebo vyváží, a jejich majitel, pokud jsou tyto osoby rozdílné od toho, u koho byly věci zajištěny, a jsou-li celnímu úřadu známy.

(5) Osoba, které bylo rozhodnutí o zajištění věci podle odstavce 4 oznámeno, vydá věci celnímu úřadu. Nejsou-li zajištěné věci na výzvu celnímu úřadu vydány, mohou být tomu, kdo je má u sebe, odňaty. Osobě, která věci vydala nebo již byly odňaty, vystaví celní úřad o této skutečnosti potvrzení.

(6) Nebudou-li zajištěné věci k dalšímu řízení potřebné, nebude-li rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabrání a nepřichází-li v úvahu jejich použití na úhradu pokuty, nákladů řízení nebo exekuce, vrátí je celní úřad bez zbytečného odkladu osobě, která je vydala nebo již byly odňaty.

PŘESTUPKY

§ 43

Porušení povinnosti mlčenlivosti

(1) Povinná osoba, zaměstnanec povinné osoby, zaměstnanec Úřadu, jiného dozorčího úřadu nebo Rady pro veřejný dohled nad auditem anebo fyzická osoba, která je pro povinnou osobu, Úřad, jiný dozorčí úřad nebo Radu pro veřejný dohled nad auditem činná jinak než v základním pracovněprávním vztahu, se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti podle § 38 odst. 1 nebo 2.

(2) Fyzická osoba neuvedená v odstavci 1 se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti podle § 38 odst. 3.

(3) Zaměstnanec Úřadu, jiného dozorčího úřadu nebo Rady pro veřejný dohled nad auditem anebo fyzická osoba, která je pro Úřad, jiný dozorčí úřad nebo Radu pro veřejný dohled nad auditem činná jinak než v základním pracovněprávním vztahu, se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost mlčenlivosti podle § 40b.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 až 3 lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

(5) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 3 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jestliže tímto jednáním bylo znemožněno nebo ztíženo zajištění nebo odčerpání výnosu z trestné činnosti nebo umožněno financování terorismu.

§ 44

Nesplnění povinností při identifikaci a kontrole klienta

(1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní povinnost identifikace klienta,
- b) nesplní povinnost kontroly klienta,
- c) poruší zákaz uskutečnit obchod nebo navázat obchodní vztah podle § 15, nebo
- d) nesplní povinnost uchovávat údaje.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

(3) Za přestupek podle odstavce 1, který byl spáchán závažně, opakovaně, nebo byl páčán soustavně, lze uložit

- a) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 30 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší,
- b) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 130 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem finanční instituce,
- c) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého pachatelem podle poslední řádné

- účetní závěrky, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou,
- d) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého podle poslední konsolidované účetní závěrky konsolidačním celkem, do kterého je pachatel zahrnut, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou zahrnutou do konsolidačního celku,
 - e) zákaz činnosti, nebo
 - f) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

§ 44a

Nesplnění povinnosti ve vztahu k nesrovnalostem v evidenci skutečných majitelů

- (1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost
- a) upozornit klienta podle § 15a odst. 1 na nesrovnalost,
 - b) oznámit nesrovnalost soudu podle § 15a odst. 2, nebo
 - c) postupovat v souladu s pokynem Úřadu podle § 15a odst. 4.
- (2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 100 000 Kč.
- (3) Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.
- (4) Za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu do
- a) 200 000 Kč, nebo
 - b) 1 000 000 Kč, jestliže bylo tímto jednáním znemožněno nebo ztíženo zajištění nebo odčerpání výnosu z trestné činnosti nebo umožněno financování terorismu.

§ 45

Nesplnění informační povinnosti

- (1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) nesplní informační povinnost podle § 24 odst. 1, nebo
 - b) nesplní informační povinnost podle § 24 odst. 3.
- (2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.
- (3) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a), který byl spáchán závažně, opakovaně, nebo byl páchan soustavně, lze uložit
- a) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 30 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší,
 - b) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 130 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem finanční instituce,
 - c) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého pachatelem podle poslední řádné účetní závěrky, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou,
 - d) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého podle poslední konsolidované účetní závěrky konsolidačním celkem, do kterého je pachatel zahrnut, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou zahrnutou do konsolidačního celku,
 - e) zákaz činnosti, nebo
 - f) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

§ 46

Nesplnění oznamovací povinnosti

(1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že neoznámí Úřadu podezřelý obchod podle § 18 odst. 1.

(2) Povinná osoba, které je v § 22 odst. 1 uložena povinnost informovat Úřad o určení kontaktní osoby, se dopustí přestupku tím, že neinformuje o určení kontaktní osoby, nebo o následných změnách ve stanovené lhůtě.

(3) Za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

(4) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

(5) Za přestupek podle odstavce 1, který byl spáchán závažně, opakovaně, nebo byl páčán soustavně, lze uložit

- a) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 30 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší,
- b) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 130 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem finanční instituce,
- c) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého pachatelem podle poslední řádné účetní závěrky, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou,
- d) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého podle poslední konsolidované účetní závěrky konsolidačním celkem, do kterého je pachatel zahrnut, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou zahrnutou do konsolidačního celku,
- e) zákaz činnosti, nebo
- f) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

§ 47

Nesplnění povinnosti odložit příkaz klienta

(1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost odložit splnění příkazu klienta podle § 20 odst. 1.

(2) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost odložit splnění příkazu klienta nebo zajistit majetek na základě rozhodnutí vydaného Úřadem podle § 20 odst. 3.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

(4) Za přestupek podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

(5) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2, který byl spáchán závažně, opakovaně, nebo byl páčán soustavně, lze uložit

- a) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 30 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší,
- b) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 130 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem finanční instituce,
- c) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého pachatelem podle poslední řádné účetní závěrky, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou,

- d) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého podle poslední konsolidované účetní závěrky konsolidačním celkem, do kterého je pachatel zahrnut, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou zahrnutou do konsolidačního celku,
- e) zákaz činnosti, nebo
- f) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

§ 48

Nesplnění povinností k prevenci

(1) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 21 odst. 1 nebo 6 nezavede, nebo neuplatňuje odpovídající strategie a postupy vnitřní kontroly a komunikace ke zmírňování a účinnému řízení rizik legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu identifikovaných v hodnocení rizik a k naplnění dalších povinností stanovených tímto zákonem.

(2) Povinná osoba, které je v § 21 odst. 2 uložena povinnost vypracovat písemně systém vnitřních zásad a nevztahuje se na ni výjimka podle § 21 odst. 3 nebo 4, se dopustí přestupku tím, že systém vnitřních zásad nevypracuje v rozsahu podle § 21 odst. 5 nejpozději ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se stala povinnou osobou.

(3) Povinná osoba, které je v § 21 odst. 8 uložena povinnost doručit Úřadu nebo České národní bance systém vnitřních zásad a oznámení o jeho změnách, se dopustí přestupku tím, že systém vnitřních zásad nebo oznámení o jeho změnách nedoručí podle § 21 odst. 8, neodstraní ve stanovené lhůtě nedostatky nebo nepodá písemnou informaci o způsobu odstranění zjištěných nedostatků podle § 21 odst. 10.

(4) Povinná osoba, které je v § 21a odst. 2 uložena povinnost vypracovat písemně hodnocení rizik, se dopustí přestupku tím, že

- a) nevypracuje hodnocení rizik ve stanoveném rozsahu nebo ve stanovené lhůtě, nebo
- b) hodnocení rizik pravidelně neaktualizuje.

(5) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že neurčí člena svého statutárního orgánu pověřeného zajištěním plnění povinností vyplývajících z tohoto zákona podle § 22a.

(6) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že nezajistí proškolení zaměstnanců podle § 23.

(7) Za přestupek podle odstavců 2 až 5 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

(8) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 6 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

(9) Za přestupek podle odstavce 5 nebo 6, který byl spáchán závažně, opakovaně, nebo byl páčán soustavně, lze uložit

- a) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 30 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší,
- b) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 130 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem finanční instituce,
- c) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého pachatelem podle poslední řádné účetní závěrky, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou,
- d) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého podle poslední konsolidované účetní

závěrky konsolidačním celkem, do kterého je pachatel zahrnut, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou zahrnutou do konsolidačního celku,

- e) zákaz činnosti, nebo
- f) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

§ 48a

Neplnění povinností skupiny

(1) Povinná osoba, která je součástí skupiny, se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 21 odst. 7

- a) neuplatňuje skupinové strategie a postupy vnitřní kontroly ke zmírňování a účinnému řízení rizik, nebo
- b) nezajistí uplatňování skupinových strategií a postupů vnitřní kontroly ke zmírňování a účinnému řízení rizik ve svých dceřiných obchodních korporacích ve třetích zemích.

(2) Povinná osoba, která má pobočku, provozovnu nebo dceřinou obchodní korporaci ve třetí zemi, se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 24a odst. 1 neuplatňuje v dané pobočce, provozovně nebo dceřiné obchodní korporaci opatření pro kontrolu klienta a uchovávání záznamů alespoň rovnocenná požadavkům práva Evropské unie,
- b) v rozporu s § 24a odst. 1 nepředá relevantní informaci své pobočce, provozovně nebo obchodní korporaci,
- c) v rozporu s § 24a odst. 2 nepřijme odpovídající doplňková opatření k účinnému zvládnutí rizika zneužití, nebo
- d) v rozporu s § 24a odst. 2 neinformuje Úřad o tom, že právo třetího státu nedovoluje uplatňování opatření alespoň rovnocenných požadavkům práva Evropské unie.

(3) Povinná osoba, která má pobočku nebo provozovnu ve státě, který je členským státem Evropské unie nebo ve státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 24a odst. 3 nezajistí dodržování předpisů tohoto jiného státu v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v dané pobočce nebo provozovně.

(4) Za přestupek podle odstavců 1 až 3 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

(5) Za přestupek podle odstavce 1, odstavce 2 písm. a), c) a d) a odstavce 3, který byl spáchán závažně, opakovaně, nebo byl páchan soustavně, lze uložit

- a) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 30 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší,
- b) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 130 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem finanční instituce,
- c) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého pachatelem podle poslední řádné účetní závěrky, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou,
- d) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého podle poslední konsolidované účetní závěrky konsolidačním celkem, do kterého je pachatel zahrnut, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou zahrnutou do konsolidačního celku,
- e) zákaz činnosti, nebo
- f) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Porušení povinností úvěrovými a finančními institucemi

(1) Povinná osoba jako poskytovatel platebních služeb nebo jako zprostředkující poskytovatel platebních služeb se při převodu peněžních prostředků dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím informace doprovázející bezhotovostní převody peněžních prostředků²⁰⁾,

- a) nezajistí, aby převod peněžních prostředků doprovázely informace o plátcí a příjemci,
- b) nemá zavedeny efektivní postupy pro identifikaci chybějících nebo neúplných informací o plátcí a příjemci,
- c) nepřijme odpovídající opatření vůči poskytovateli platebních služeb plátce, který při převodu peněžních prostředků nezajistí, aby platba byla doprovázena informací o plátcí a příjemci, nebo
- d) nezpřístupní na vyžádání poskytovateli platebních služeb příjemce úplné informace o plátcí a příjemci v případech, kdy převod není doprovázen úplnou informací o plátcí a příjemci.

(2) Úvěrová nebo finanční instituce se dopustí přestupku tím, že poruší některou z povinností stanovených pro korespondenční vztah podle § 25 odst. 1 až 4.

(3) Zahraniční poskytovatel platebních služeb se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 25a

- a) neurčí ústřední kontaktní místo, nebo
- b) nevykonává činnost ústředního kontaktního místa ve vymezeném rozsahu.

(4) Osoba podle § 29 odst. 1 se dopustí přestupku tím, že vykonává činnost na základě poštovní smlouvy a za podmínek stanovených zákonem o poštovních službách, jejímž účelem je dodání poukázané peněžní částky, bez osvědčení o způsobilosti podle § 29.

(5) Za přestupek podle odstavce 4 lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

(6) Za přestupek podle odstavce 1 až 3 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

(7) Za přestupek podle odstavce 2, který byl spáchán závažně, opakovaně, nebo byl páchan soustavně, lze uložit

- a) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 30 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší,
- b) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu nebo do 130 000 000 Kč, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem finanční instituce,
- c) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého pachatelem podle poslední řádné účetní závěrky, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou,
- d) pokutu do výše dvojnásobku neoprávněně získaného prospěchu, do výše 130 000 000 Kč nebo do výše 10 % čistého ročního obrátu dosaženého podle poslední konsolidované účetní závěrky konsolidačním celkem, do kterého je pachatel zahrnut, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší, je-li pachatelem úvěrová nebo finanční instituce, která je právnickou osobou zahrnutou do konsolidačního celku,
- e) zákaz činnosti, nebo
- f) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Porušení povinností souvisejících s ochranou oznamovatelů

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že podá vědomě nepravdivé oznámení podle zákona o ochraně oznamovatelů o porušení povinnosti podle tohoto zákona.

(2) Přestupku se dopustí ten, kdo

- a) brání jinému v podání oznámení o porušení povinnosti podle tohoto zákona,
- b) v rozporu s § 4 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů vystaví odvetnému opatření vyvolanému oznámením porušení podle tohoto zákona oznamovatele nebo toho, kdo nesmí být vystaven odvetnému opatření,
- c) v rozporu s § 20 odst. 1 zákona o ochraně oznamovatelů poskytne informaci, která by mohla zmařit nebo ohrozit účel podávání oznámení nebo anonymního oznámení o porušení povinnosti podle tohoto zákona, nebo
- d) v rozporu s § 20 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů poskytne bez písemného souhlasu oznamovatele, toho, kdo nesmí být vystaven odvetnému opatření, nebo osoby uvedené v oznámení informace o jejich totožnosti, týká-li se oznámení porušení povinnosti podle tohoto zákona.

(3) Příslušná osoba podle zákona o ochraně oznamovatelů určená povinnou osobou se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 10 odst. 6 zákona o ochraně oznamovatelů neoznámí, že přestala splňovat podmínky bezúhonnosti,
- b) v rozporu s § 11 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně oznamovatelů odepře přijetí oznámení nebo neposoudí jeho důvodnost,
- c) nevyrozumí oznamovatele o výsledku posouzení oznámení podle § 12 odst. 3 zákona o ochraně oznamovatelů ve stanovené lhůtě,
- d) v rozporu s § 20 odst. 1 zákona o ochraně oznamovatelů poskytne informaci, která by mohla zmařit nebo ohrozit účel podávání oznámení nebo anonymního oznámení, nebo
- e) v rozporu s § 20 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů poskytne bez písemného souhlasu oznamovatele, toho, kdo nesmí být vystaven odvetnému opatření, nebo osoby uvedené v oznámení informace o jejich totožnosti.

(4) Povinná osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 4 odst. 4 zákona o ochraně oznamovatelů umožní, aby oznamovatel nebo osoba podle § 4 odst. 2 písm. a) až h) zákona o ochraně oznamovatelů byli vystaveni odvetnému opatření,
- b) neurčí příslušnou osobu podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně oznamovatelů nebo jinou příslušnou osobu podle § 10 odst. 7 zákona o ochraně oznamovatelů,
- c) nezajistí možnost oznamovatele podat oznámení podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně oznamovatelů,
- d) nezajistí uveřejnění stanovených informací způsobem umožňujícím dálkový přístup podle § 9 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně oznamovatelů,
- e) v rozporu s § 9 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně oznamovatelů nezajistí, aby se s podanými oznámeními mohla seznamovat pouze příslušná osoba nebo aby byl dodržen zákaz poskytnout údaje podle § 20 zákona o ochraně oznamovatelů,
- f) nezajistí posouzení důvodnosti oznámení příslušnou osobou podle § 9 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně oznamovatelů,
- g) v rozporu s § 9 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně oznamovatelů nezajistí, aby byl oznamovatel vyrozuměn o přijetí oznámení podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů nebo o výsledcích posouzení důvodnosti oznámení podle § 12 odst. 3 zákona o ochraně oznamovatelů,

- h) nezajistí přijetí vhodných opatření k nápravě nebo předejití protiprávnímu stavu v návaznosti na podané oznámení podle § 9 odst. 2 písm. g) zákona o ochraně oznamovatelů,
 - i) v rozporu s § 11 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů postihne příslušnou osobu za řádný výkon její činnosti, nebo
 - j) nesplní opatření k nápravě podle § 22 odst. 2 zákona o ochraně oznamovatelů.
- (5) Za přestupek podle odstavce 3 písm. a) a c) lze uložit pokutu do 20 000 Kč.
 - (6) Za přestupek podle odstavce 1 a odstavce 3 písm. b) lze uložit pokutu do 50 000 Kč.
 - (7) Za přestupek podle odstavce 2 písm. c) a d) lze uložit pokutu do 80 000 Kč.
 - (8) Za přestupek podle odstavce 2 písm. a) lze uložit pokutu do 100 000 Kč.
 - (9) Za přestupek podle odstavce 3 písm. d) a e) spáchaný úmyslně lze uložit pokutu do 100 000 Kč.
 - (10) Za přestupek podle odstavce 4 písm. d) a j) lze uložit pokutu do 400 000 Kč.
 - (11) Za přestupek podle odstavce 2 písm. b) lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.
 - (12) Za přestupek podle odstavce 4 písm. a) až c) a e) až i) lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

§ 50

Neplnění oznamovací povinnosti při přeshraničních převozech

- (1) Fyzická osoba, právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
 - a) nesplní oznamovací povinnost při vstupu do České republiky z oblasti mimo území Evropské unie nebo při výstupu z České republiky do takové oblasti podle § 41 odst. 1 nebo 4, nebo
 - b) nesplní oznamovací povinnost při odeslání poštovní nebo jiné zásilky z České republiky mimo území Evropské unie nebo přijetí takové zásilky z oblasti mimo území Evropské unie podle § 41 odst. 3 nebo 4.
- (2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10 000 000 Kč.

§ 50a

- (1) Přestupku se dopustí fyzická osoba podle § 20 odst. 1 a 2 nebo § 22 odst. 2 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, která způsobí, že se povinná osoba dopustí přestupku podle § 44 až 48a nebo § 49 odst. 2 až 4 nebo že povinná osoba poruší povinnosti, jejichž porušení by bylo tímto přestupkem, pokud by se nezprostita odpovědnosti podle § 21 nebo 23 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
- (2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit
 - a) pokutu do výše 100 000 Kč, nebo
 - b) zákaz činnosti.
- (3) Podle odstavce 2 písm. b) lze fyzické osobě uložit zákaz výkonu funkce člena statutárního orgánu jakékoli povinné osoby a výkonu závislé práce vedoucího zaměstnance jakékoli povinné osoby.

§ 50b

- (1) Přestupku podle § 44 až 48 se dopustí daňový poradce, který je fyzickou osobou podle § 20 odst. 1 a 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a který způsobí, že daňový

poradce, který je právnickou osobou, poruší povinnosti, jejichž porušení by bylo přestupkem podle § 44 až 48, pokud by toto porušení nezpůsobil daňový poradce, který je touto fyzickou osobou.

(2) Daňový poradce, který je právnickou osobou, neodpovídá za přestupek podle § 44 až 48, pokud porušení povinností, které by bylo tímto přestupkem, způsobil daňový poradce, který je fyzickou osobou podle odstavce 1.

Společná ustanovení k přestupkům

§ 51

Opakovaným spácháním přestupku se rozumí spáchání přestupku pachatelem během 12 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí o stejném přestupku, z něhož byl obviněný uznán vinným.

§ 52

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává Úřad. Přestupky podle tohoto zákona projednává také

- a) Česká národní banka u povinných osob, vůči nimž vykonává dohled, s výjimkou přestupku podle § 49a
- b) orgán Celní správy České republiky vykonávající dozor nad dodržováním zákona upravujícího hazardní hry u povinných osob podle § 2 odst. 1 písm. c),
- c) Česká obchodní inspekce u povinných osob podle § 2 odst. 1 písm. i) a j),
- d) příslušná profesní komora u povinných osob podle § 2 odst. 1 písm. e) a g).

(2) Přestupky zaměstnanců povinné osoby a fyzických osob, které jsou pro povinnou osobu činné jinak než v základním pracovněprávním vztahu, projednává Úřad nebo jiný dozorčí úřad, který je příslušný k projednání přestupku dané povinné osoby.

(3) Přestupky zaměstnanců Úřadu, jiných dozorčích úřadů nebo Rady pro veřejný dohled nad auditem a fyzických osob, které jsou pro Úřad, jiný dozorčí úřad nebo Radu pro veřejný dohled nad auditem činné jinak než v základním pracovněprávním vztahu, projednává ten orgán, jehož je daná fyzická osoba zaměstnancem nebo pro nějž je činná jinak než v základním pracovněprávním vztahu.

(4) Zjistí-li Úřad skutečnosti vedoucí k zahájení řízení o přestupku, k jehož projednání je příslušná příslušná profesní komora, předá tato zjištění k projednání této příslušné profesní komoře, pokud se nejedná o zjištění skutečností v rámci kontroly zahájené Úřadem podle § 37 odst. 2; i takové zjištění však může Úřad příslušné profesní komoře předat k projednání. Nezahájí-li příslušná profesní komora do 60 dnů ode dne, kdy jí bylo zjištění předáno, kontrolu nebo řízení o přestupku, může řízení o přestupku zahájit Úřad. O zahájení řízení o přestupku Úřad příslušnou profesní komoru vyrozumí.

(5) Přestupky podle § 50 projednává celní úřad.

(6) Není-li pokuta uložená za přestupek podle § 50 ve lhůtě splatnosti zaplacená, celní úřad může na její úhradu použít zajištěné věci podle § 41 odst. 1, 3 a 4.

§ 52a

(1) Úřad vede evidenci zahájených a ukončených řízení o přestupcích podle § 43 až 49 a 50a (dále jen „evidence“).

(2) Příslušný orgán, který zahájil řízení o přestupku podle § 43 až 49 nebo 50a, sdělí Úřadu za účelem zápisu do evidence následující údaje:

- a) datum zahájení řízení o přestupku,
- b) identifikační údaje podezřelého z přestupku,
- c) zákonné označení přestupku,
- d) popis skutku, v němž je přestupek spatřován, a
- e) označení orgánu, který vede řízení o přestupku.

(3) Po pravomocném ukončení řízení o přestupku podle § 43 až 49 nebo 50a sdělí orgán, který řízení vedl, Úřadu za účelem zápisu do evidence údaj o způsobu ukončení řízení a zároveň mu zašle stejnopis pravomocného rozhodnutí o přestupku.

(4) Evidence je vedena elektronicky. Údaje z evidence poskytne Úřad dozorčímu úřadu nebo Radě pro veřejný dohled nad auditem pro plnění úkolů vyplývajících z předmětu jejich činnosti na vyžádání nebo způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(5) Úřad průběžně sleduje jednotlivě vedená řízení o přestupcích podle § 43 až 49 a 50a a na vyžádání dozorčích úřadů nebo Rady pro veřejný dohled nad auditem je informuje o předchozích řízeních vedených s tímž subjektem a řízeních s podobným předmětem.

§ 53

(1) Orgán, který vydal rozhodnutí o přestupku podle § 43 až 48a, § 49 odst. 2 až 4 nebo § 50a, uveřejní jeho výrokovou část způsobem umožňujícím dálkový přístup bez zbytečného odkladu poté, co se stane pravomocným, a to po dobu 5 let od okamžiku, kdy se stalo rozhodnutí pravomocným.

(2) V případě, že by postup podle odstavce 1 v konkrétním případě vedl k ohrožení stability finančních trhů, probíhajícího trestního nebo správního řízení, plnění úkolů podle tohoto zákona nebo jiných úkolů ve veřejném zájmu anebo pokud by tento postup nepřiměřeným způsobem zasáhl do zájmů dotčených osob, orgán, který rozhodnutí vydal,

- a) odloží zveřejnění do doby, než tyto překážky pominou,
- b) uveřejní výrokovou část rozhodnutí v anonymizované podobě, nebo
- c) výrokovou část rozhodnutí neuveřejní, pokud by postup podle písmene a) nebo b) nebyl dostatečný.

(3) Orgán, který vydal rozhodnutí uveřejněné podle odstavce 1 nebo 2, uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup výrokovou část pravomocného rozhodnutí, kterým bylo toto rozhodnutí zrušeno nebo změněno, a to bez zbytečného odkladu poté, co se o něm dozví. Na toto uveřejnění se přiměřeně použije odstavec 2, vždy se však uveřejní alespoň informace o tom, že rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno.

(4) V případě, že rozhodnutí o přestupku auditora vydala Komora auditorů České republiky, uveřejní výrokovou část pravomocného rozhodnutí o přestupku podle odstavce 1 nebo 2 nebo výrokovou část pravomocného rozhodnutí, kterým bylo pravomocné rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 2 zrušeno nebo změněno, v rejstříku auditorů.

ČÁST SEDMÁ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 54

(1) Povinnosti, které tento zákon ukládá povinným osobám, se vztahují pouze k činnostem, které jsou předmětem jejich podnikání nebo jimi poskytovaných služeb.

(2) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, mají povinné osoby uvedené v § 2 odst. 2 písm. a) a b) práva a povinnosti, které tento zákon stanoví pro příslušný typ povinné osoby uvedené v § 2 odst. 1.

(3) Částkou uvedenou v eurech, nestanoví-li tento zákon jinak (§ 41 odst. 7), se pro účely tohoto zákona rozumí odpovídající hodnota v jakékoliv měně stanovená podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou a platného pro den, ve kterém je plněna povinnost podle tohoto zákona; pokud tento kurz ještě není v tomto dni k dispozici, použije se kurz platný pro předchozí den.

(4) Je-li obchod rozdělen na několik samostatných plnění, která spolu souvisí, je hodnotou obchodu součet hodnoty těchto plnění.

(5) Platba vysoce hodnotnými komoditami, jako jsou zejména drahé kovy nebo drahé kameny, se považuje za platbu v hotovosti.

(6) Povinná osoba, za kterou nabízejí její produkty nebo služby třetí osoby, zajistí, aby tyto osoby uplatňovaly postupy k předcházení legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu ve stejném rozsahu jako tato povinná osoba.

(7) Za obchodní vztah se vždy považuje

- a) smlouva o účtu,
- b) jednorázový vklad,
- c) pojistná smlouva,
- d) poskytování platebních služeb prostřednictvím elektronických peněz nebo veřejné mobilní telefonní sítě nebo
- e) finanční záruka.

(8) Povinnosti a omezení vztahující se k politicky exponovaným osobám uplatní povinná osoba ještě nejméně po dobu 12 měsíců ode dne, kdy politicky exponovaná osoba přestala vykonávat příslušnou funkci; vždy však do doby, než povinná osoba na základě hodnocení rizik vyloučí u klienta riziko specifické pro politicky exponované osoby. Po tuto dobu se ve stejném rozsahu uplatní také vůči klientovi, jehož skutečným majitelem je politicky exponovaná osoba, a vůči osobě, o níž je povinné osobě známo, že jedná ve prospěch politicky exponované osoby.

(9) Ustanovení vztahující se ke klientovi se přiměřeně použijí i vůči osobě jednajícím za klienta.

(10) Pro účely tohoto zákona se jednáním za klienta rozumí rovněž jednání svěřenského správce v rámci správy svěřenského fondu.

(11) Ustanovení vztahující se k cenným papírům se použijí i na zaknihované cenné papíry, ledaže to vylučuje jejich povaha.

(12) Pro účely správního dozoru, řízení o přestupcích a povinnosti mlčenlivosti, včetně sankcí za porušení mlčenlivosti, se na notářskou komoru podle § 29 zákona č. 358/1992 Sb., notářský řád, hledí jako na Notářskou komoru České republiky.

§ 54a

Společná ustanovení o advokátech a právnických osobách zřízených za účelem výkonu advokacie

(1) Je-li povinnou osobou advokát, který vykonává advokacii jako společník právnické osoby zřízené za účelem výkonu advokacie podle zákona o advokacii, za pobočku nebo dceřinou obchodní korporaci této povinné osoby se považuje pobočka nebo dceřiná obchodní korporace právnické osoby, které je společníkem.

(2) Zaměstnanec právnické osoby zřízené za účelem výkonu advokacie se pro účely právní úpravy boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu považuje za zaměstnance všech společníků této právnické osoby, kteří jsou členy statutárního orgánu této právnické osoby, pokud nelze určit, pro kterého společníka zaměstnanec v rámci výkonu závislé práce plnil povinnosti podle tohoto zákona nebo tyto povinnosti plnit měl. Věta první se použije obdobně i na fyzickou osobu, která je pro právnickou osobu zřízenou za účelem výkonu advokacie činná jinak než v základním pracovněprávním vztahu.

(3) Za povinnosti podle § 16, 21 až 22, 23, § 24 odst. 1 a § 24a odpovídá pouze ten společník právnické osoby zřízené za účelem výkonu advokacie, který byl pověřen podle § 22a, pokud k takovému pověření došlo. Při pověření osoby a rozsahu jejích povinností podle věty první se na právnickou osobu zřízenou za účelem výkonu advokacie hledí, jako by byla povinnou osobou namísto jejích společníků. Tímto není dotčena odpovědnost společníků, kteří jsou členy statutárního orgánu, za porušení povinností podle § 22a a možnost Úřadu požadovat plnění povinností podle § 24 odst. 1 nebo 3 po kterémkoliv společníkovi právnické osoby zřízené za účelem výkonu advokacie samostatně.

§ 55

(1) Řízení vedené podle tohoto zákona je vždy neveřejné.

(2) Na základě přijatého oznámení podezřelého obchodu nebo jiného podnětu provádí Úřad šetření, ve kterém postupuje bez zbytečných průtahů.

(3) Po ukončení šetření Úřad bez zbytečného odkladu vhodným způsobem vyrozumí o této skutečnosti toho, kdo podal oznámení podezřelého obchodu. Jiná osoba se o šetření a jeho ukončení nevyrozumívá.

(4) Zaměstnanci Úřadu se při výkonu činností podle tohoto zákona prokazují služebním průkazem, jehož vzor stanoví vyhláškou Ministerstvo financí.

§ 56

zrušen

§ 57

Přechodná ustanovení

(1) Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona, s výjimkou řízení o přestupku nebo jiném správním deliktu, spáchaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud je předchozí právní úprava pro obviněného příznivější.

(2) Osoba, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonává činnost na základě poštovní smlouvy a za podmínek stanovených zákonem o poštovních službách, jejímž účelem je dodání poukázané peněžní částky, může v této činnosti bez osvědčení o způsobilosti podle § 29 pokračovat nejdéle po dobu 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. a) až d), h) a i), která má vypracovaný systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření podle dosavadních právních předpisů, vypracuje do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření ve smyslu § 21 odst. 2.

(4) Úvěrová instituce, finanční instituce uvedená v § 2 odst. 1 písm. b) bodech 5, 6, 10 a 11 a povinná osoba uvedená v § 2 odst. 1 písm. c), která má vypracovaný systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření podle dosavadních právních předpisů, doručí do 60 dnů

ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ministerstvu systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření vypracovaný ve smyslu § 21 odst. 2.

§ 58

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.
2. Vyhláška č. 343/2004 Sb., kterou se stanoví vzor tiskopisu podle § 5 odst. 5 zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.
3. Vyhláška č. 344/2004 Sb., o plnění oznamovací povinnosti podle zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.
4. Vyhláška č. 283/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 344/2004 Sb., o plnění oznamovací povinnosti podle zákona č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a o změně a doplnění souvisejících zákonů.

§ 59

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Příloha č. 1 k zákonu č. 253/2008 Sb.

< S ohledem na aplikační přednost prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/776 ze dne 11. května 2021, kterým se zavádí šablony určitých formulářů a technická pravidla pro účinnou výměnu informací podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:32021R0776&qid=1622702618251>) se namísto tiskopisu podle přílohy č. 1 k zákonu č. 253/2008 Sb. použijí tiskopisy uvedené v přílohách tohoto nařízení. >

Příloha č. 2 k zákonu č. 253/2008 Sb.

Demonstrativní výčet faktorů možného zvýšeného rizika podle § 21a odst. 1 a § 30a odst.

2

1. Rizikové faktory klienta:

- a) obchodní vztah je realizován za neobvyklých okolností,
- b) klient je usazen v zeměpisné oblasti se zvýšeným rizikem, jak je stanoveno v bodě 3,
- c) právnická osoba nebo svěřenský fond jsou osobním nástrojem držby aktiv,

- d) klient je obchodní korporací, v níž mohou působit pověření akcionáři nebo společníci nebo která vydává akcie ve formě na doručitele,
- e) klient při své podnikatelské činnosti ve velké míře využívá hotovost,
- f) vlastnická struktura klienta se zdá neobvyklá nebo příliš složitá vzhledem k povaze jeho obchodní činnosti,
- g) klient je osobou oprávněnou ze životního pojištění,
- h) předmět činnosti klienta je spojen se zvýšeným rizikem.

2. Faktory týkající se produktů, služeb, transakcí nebo distribučních kanálů:

- a) využívání služeb privátního bankovníctví,
- b) využívání produktů nebo transakcí, které by mohly napomáhat anonymitě,
- c) obchodní vztahy nebo transakce bez osobní přítomnosti klienta nebo za něj jednající fyzické osoby a bez určitých bezpečnostních opatření, jako jsou například elektronické podpisy,
- d) příchozí platby od neznámých nebo nespřízněných třetích osob, nebo
- e) nové produkty a nové obchodní postupy, včetně nových distribučních systémů, a použití nových nebo rozvíjejících se technologií pro nové nebo již existující produkty.

3. Faktory zeměpisného rizika:

- a) země, které byly orgány Evropské unie nebo mezinárodními institucemi, zabývajících se opatřeními proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, financování terorismu nebo šíření zbraní hromadného ničení označeny jako země, které nemají účinné systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu, nebo se podílí na nelegálním šíření zbraní hromadného ničení,
- b) země, které byly ve věrohodných zdrojích označeny jako země s významnou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti,
- c) země, na něž byly uvaleny sankce, embarga nebo podobná omezující opatření uložená například Evropskou unií nebo Organizací spojených národů, nebo
- d) země, které poskytují finanční prostředky nebo podporu pro teroristickou činnost nebo ve kterých působí identifikované teroristické organizace.

Příloha č. 3 k zákonu č. 253/2008 Sb.

Umělecká díla

Kód nomenklatury celního sazebníku ⁴⁴⁾	Název zboží
5805	Tapisérie zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v 8 kopiích.
6304	Nástěnné textilie, zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v 8 kopiích.
9701	Obrazy, malby, kresby, koláže a podobná výtvarná díla, zhotoveny zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podobná malovaná pozadí.

- 9702 Původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny umělcem bezprostředním přetiskem v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení, a to výhradně ručně nikoli mechanickým nebo fototechnickým postupem.
- 9703 Původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy do 8 kusů, pokud výroba probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právního zástupce.

Uměleckým dílem se pro účely tohoto zákona rozumí dílo, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV.

²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006.

³⁾ Zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku.

⁴⁾ § 91 až 115 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 2 odst. 1 písm. v) zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 81 a násl. zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 502 občanského zákoníku.

¹²⁾ § 93 trestního zákona.

¹³⁾ § 95 trestního zákona.

¹⁴⁾ Čl. 1 až 4 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (2002/475/SVV).

¹⁵⁾ § 89 odst. 8 trestního zákona.

¹⁷⁾ § 2 zákona č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí.

²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847.

²¹⁾ Například § 44 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 358/1992 Sb.

²³⁾ § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 358/1992 Sb.

²⁴⁾ Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.

²⁷⁾ § 5 zákona č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

²⁸⁾ Například § 38 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, § 19 zákona č. 377/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 21 zákona č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁹⁾ Například vyhláška ministra zahraničních věcí č. 61/1974 Sb., o Smlouvě o nešíření jaderných zbraní, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 96/1975 Sb., o Úmluvě o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o jejich zničení, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 14/2009 Sb. m. s., kterým se nahrazuje sdělení Ministerstva zahraničních věcí vyhlášené pod č. 94/1997 Sb. o přijetí Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a o jejich zničení.

³¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

³²⁾ Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

-
- ³³⁾ Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁴⁾ Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁵⁾ Zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon).
- ³⁶⁾ Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁷⁾ Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁸⁾ Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1675 ze dne 14. července 2016, kterým se směrnice (EU) 2015/849 Evropského parlamentu a Rady doplňuje o identifikaci vysoce rizikových třetích zemí se strategickými nedostatky.
- ⁴⁰⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1502 ze dne 8. září 2015, kterým se stanoví minimální technické specifikace a postupy pro úroveň záruky prostředků pro elektronickou identifikaci podle čl. 8 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu.
- ⁴¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES.
- ⁴²⁾ Čl. 3 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1108 ze dne 7. května 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 o regulační technické normy týkající se kritérií pro určení ústředních kontaktních míst vydavatelů elektronických peněz a poskytovatelů platebních služeb a pravidel pro činnost těchto ústředních kontaktních míst.
- ⁴³⁾ Čl. 51 až 57 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843.
- ⁴⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, v platném znění.
- ⁴⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností.
- ⁴⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV.